

DE PROOSTKOEKJEEK

1e jaargang no 2 1985

Deze uitgave van "DE PROOSTKOERIER" is wel een héél bijzondere!

Ter gelegenheid van onze eerste bijeenkomst in de gemeente Wilnis hebben wij wat extra glans willen geven aan ons blad. Wij konden dat niet beter doen dan een aparte uitgave te verzorgen van de feestelijkheden rond WILNIS 900.

Het is een collage van krantenknipsels van de festiviteiten, verzorgd door ons lid de heer

Th. de Schrijver.

Wij zijn hem zeer erkentelijk voor zijn bijdrage.

Eén van de volgende uitgave van de PROOSTKOERIER zal gewijd worden aan MIJDRECHT 900 en zal - naar verwachting - verschijnen in het voorjaar 1986.

Wij vertrouwen dat we velen met deze enige uitgave een genoegen hebben gedaan»

J.L.M. Brugmans
voorzitter

OUTHUYZER NIEUWSBRIEF

WILNIS,
WILNIS, 1085
1985
OUTHUYZER

Stijlvol op
de schaats

de bilt liet het afweten!
Wilnis niet!

WILNIS - Dooi en van-
daag geen elfstedentocht.
Maar de echte schaatsliefhebbers konden tot nu toe toch aardig aan hun trekken komen. Zo ook de vereniging Nooitgedacht, die zaterdag een toertocht van zeven kilometer hield tussen Mijdrecht en Wilnis. En omdat beide gemeenten dit jaar 900 jaar bestaan, werd de tocht stijlvol in klederdicht verreden. Naar schatting hadden tweehonderd van de ruim vijfhonderd schaatsers zich zaterdag gehuld in de romaanse kledij die dit jaar mode is in beide gemeenten.

en hoe onvergetelijk, had men zelfs in Wilnis niet verwacht!

Wilnis 900 jaar zal
onvergetelijk zijn!

Commissaris van de Koningin in Utrecht P. Van Dijke en Burgemeester D.M. Boogaard bladeren in het boek 'Van Wil-
dennis tot Ronde Venen'. De commissaris ontving het eerste exemplaar.

raadsvergadering in jaar 1830: Wilnis stelt Nachtwacht in'

WILNIS - „En zo was er voor het eerst in de geschiedenis van het dorp een unaniem VOOR ten aanzien van een onderwerp dat zo velen zo lang en zo uitgebreid had beziggehouden,” aldus de gemeentesecretaris Grundmann. Met deze woorden werd vrijdagavond de raadsvergadering van het jaar 1830 besloten in de grote zaal van het dorpscentrum de Willistee. Het onderwerp waar de raadsleden VOOR waren was het instellen van een Nachtwacht.

Voor de speciale bijeenkomst was voor de heer Veenstra, publicist en echtgenoot van het Wilnisse raadslid mevrouw Veenstra (WD), een scenario geschreven. Vrijdagavond tijdens de Nieuwjaarsreceptie konden de raadsleden hun rollen spelen. Rollen, die door de heer Veenstra op het lijf in de raadsleden waren geschreven. De raadsleden mochten met als aanleiding het instellen van een bewakingsdienst tijdens de nachtelijke uren vrijuit hun stokpaarden bereiden. Zo stond voor de RPF/SGP het principiële stokpaard klaar van de zondagsrust. Het CDA kon op het klaarstaande paard van een werktijdenplan en werkgelegenheidsplan springen, Prog. Wilnis mocht zich ontfemen over de minderbedeelden ende VVD kon zich vrijuit zorgen maken over bezoldiging en promotie voor de nachtwachten. Anders dan in de echte raadsvergadering liet regisseur Veenstra zijn hoofdrolspelers breed uit zispringen maken. Aan het onderwerp van de Nachtwacht werden de

riolering, de straatverlichting, de gemeentelijke herindeling en de hondepoep gehangen. De raadsleden mochten zich zelfs verleen tot een roddel over de molenaar die 's nachts zou werken.

De Nachtwacht kwam er uiteindelijk na een discussie van ruim een halt uur. „Langer dan een officiële vergadering,” merkte een omstander schamper op. „En met meer tekst, alleen het voorlezen is hetzelfde gebleven,” retourneerde zijn buurman. Voor de ruim tweeduizend man publiek acteerden de raadsleden prima. Voorzien van attributen als stenen PUP en lorgnet hadden zij duidelijk geen moeite met de hen voorgeschreven teksten. Helaas viel af en toe het geluid wat weg, waardoor vooral de mensen op de galerij niet alles hebben kunnen verstaan. Zij zullen moeten wachten op de notulen. De notulist had overigens een prettige avond. Schrijven hoefde hij niet te doen, de tekst was hem van tevoren al ter hand gesteld.

MIJDRECHTSE COURANT

HARTELIJK DANK AAN ONZE
PLAATSELIJKE WEEKMEDIA,
DANK ZIJ WIE WIJ TOT
PUBLICATIE MOCHTEN
OVERGAAN VAN DOOR
HUN GEPLAATSTE FOTO'S
EN ARTIKELLEN.

HIST.VER. "De Proosdijlanden"

Th. De Schrijver

NIEUW MEERBOOE

Wilnis opent tolhek voor feestjaar

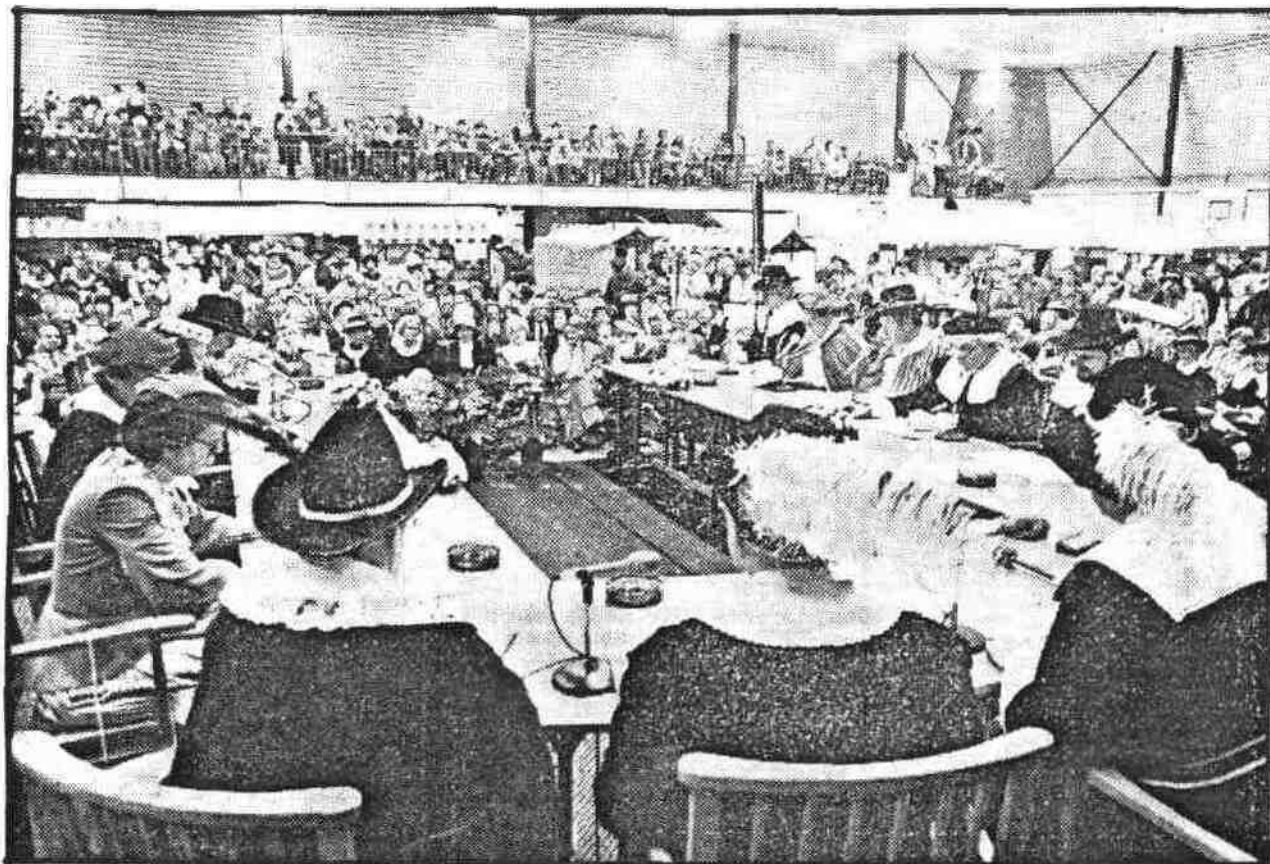
WILNIS - Ter ere van het 900-jarig bestaan van de gemeente Wilnis werd zaterdag het oude tolhek aan de Wilnisé Zuwe opnieuw in gebruik genomen. Het tolhek is één van de vele attracties, die in het jubileumjaar de gemeente zullen opfleuren. Burgemeester Boogaard betaalde zaterdagmiddag een penning aan de heer Sneep, voorzitter van de Stichting 900 jaar Wilnis. Met deze handeling was het tolhek, dat sinds 31 december 1931 niet meer aan de Wilnis Zuwe had gestaan, in ere hersteld.

In 1931 moest het tolhek wijken voor het verkeer. Nu, 53 jaar later is er op de Wilnis Zuwe geen verkeer van enige betekenis meer. De weg wordt voornamelijk gebruikt door fietsers. Voor de bouw van het tolhek is de heer W. Smit, smid in de Dorpstraat, verantwoordelijk. Met zijn vader heeft hij in de twintiger jaren veelvuldig onderhoud aan het oude hek gepleegd. Het hek dat nu op de oude fundamenten staat, is van geheel nieuw staal gefabriceerd. Van het oude hek is niets meer over. Vermoedelijk is het oude hek destijds in handen gevallen van de plaatselijke oud-ijzerhandelaar. Voor het vele werk dat de heer Smit aan de bouw van het nieuwe hek verrichtte, ontving de zeventigjarige dorpsmid uit handen van de heer Sneep, voorzitter van de Stichting 900 jaar Wilnis een zilveren penning. Gedurende het feestjaar zal het hek in ieder geval aan de Zuwe blijven staan. Volgens de voorlopige plannen zal in de maand augustus aan passanten van de tol tegen een geringe betaling een oorkonde worden uitgereikt. Of het hek de komende jaren als een blijvende herinnering op zijn plek blijft staan, hangt af van het advies van gemeentewerken over de verkeersveiligheid ter plekke.

Vrijdagavond werd in het dorpscentrum 'De Willistee' het jubileumjaar officieel geopend. De gemeenteraad hield, in tegenwoordigheid van de Commissaris van de Koningin in de provincie Utrecht, gekleed in fraaie kostuums de eerste raadsvergadering van het nieuwe jaar. De Willistee fungeerde dit keer niet alleen als raadszaal, maar was ook ingericht als marktplein. Daarop konden de diverse Wilnisse verenigingen hun 'waren' aanprijzen. Voor de wijnliefhebbers werd er een goed glas 'Wilnis 900 jaar' geschonken. Theedrinkers kunnen de komende jaren nagemeten van het nog prille feest. De heer Kroon heeft ter nagedachtenis een lepelsetje laten vervaardigen. Hij reikte vrijdagavond de eerste set uit aan de vader van de jongste inwoner en aan de zoon van de oudste inwoner van Wilnis.

Burgemeester Boogaard betaalt de heer Sneep het tolgeld.

■ Grote publieke belangstelling voor gekostumeerde raadsvergadering

(FOTO: WILFRIED OVERWATER)

Raad anno 1085 hoogtepunt nieuwjaarsreceptie

WILNIS — Het feestjaar 1985, waarin Wilnis zijn 900-jarig bestaan viert, is zeer fraai van start gegaan op 4 januari.

De voltallige gemeenteraad, presenteerde een bijzonder cadeau aan een veelkoppig publiek, in de vorm van een nagespeelde Raadsvergadering anno het jaar 1085.

De kostuums blonken en glommen en menig bestuurder bleek een waar toneelspeler.

Door middel van microfoons kon iedereen door het hele gebouw Willisstee meeluisteren.

Dit sloot echter niet uit dat het toch heel moeilijk was alle scènes woord voor woord te volgen.

Zeker is, dat het één van de hoogtepunten was op deze ook verder zeer bruisende avond, die eigenlijk Nieuwjaarsreceptie heette.

Schouwspel

„Er moet toch eens een oplossing worden gevonden, binnen deze Raad, voor het afvoeren van de dierlijke en menselijke uitwerpselen!”

Aldus een citaat uit het Raads-schouwspel.

Waaruit moge blijken dat de rioleringsproblemen die ook in het jaar 1984 nog voor een deel van de Gemeente golden, al een zeer oud karakter dragen.

„Opnieuw is de Veldwachter door de hond van mijnheer so en so gebeten... wat hieraan te doen?”

Bekeken werd dan, wie was die hondenbezitter, deed hij goede zaken voor de kerk? Dan moest het maar getolereerd worden. Zo werd een half uur lang de kerkelijke en wereldlijke zaken rond de gemeente „De Veertig Hoeven” behandeld op een wijze 'zoals dat rond 1085 gegaan zou kunnen zijn'!

Door heel Willisstee heen was het een wervelend gebeuren van stands, shows, terrasjes en historisch geklede bezoekers. Maakte men zich in vroeger dagen blijkbaar nog druk om wat nu als futiliteiten zou worden beschouwd, op 4 januari 1985 floreerde het verenigingsleven van Wilnis volop.

Hier en daar met een ouderwets tintje (de Rode Kruis sol-

daat, de Ziekenverzorgster), maar groots en veelzijdig in opzet.

Een 65-tal clubs bevolkte de grote zaal en dat varieerde van de balletschool tot de visclub, van de milieu-groepen tot de gymnastiekvereniging, van handwerk tot kleien, van muntverzamelaars, tot de postduivenvereniging, kortom té veel om te noemen. Tussen de bezoekers vielen zeer fraaie figuren te bespeuren: monniken, nonnetjes, 'Saartjes', bedelaars en vele in duur fluweel gestoken heren.

Na de 'bijzondere Raadsvergadering', werd er een uitvoering van jazz-ballet gegeven, een optreden van de boerenkapel ten gehore gebracht, trad de volksdansgroep in het voetlicht en bracht het jongerenkoor een serie mooie liederen. Tot laat in de avond hebben duizenden bezoekers zich op allerlei wijze kunnen vermaken.

En zeker is, dat iedere Wilniser er nu van doordrongen is dat 1985 een bijzonder jaar gaat worden!

Gemeentelijke problemen niet veel veranderd

900 jaar viering Wilnis en Mijdrecht feestelijk begonnen

Wilnis/Mijdrecht - Tijdens de traditionele nieuwjaarsreceptie's hebben de gemeente-besturen van Mijdrecht en Wilnis het startsein gegeven voor feestjaar 1985. Beide gemeenten bestaan dit jaar 900 jaar. In Mijdrecht was het te zien aan de kleding. Het college, de raad en ook vele burgers waren gestoken in de Romaanse kleding. Het was een kleurrijk gezicht. Opvallend waren de vele felle kleuren als groen, geel en rood. Het zag er gezellig uit. In Wilnis was het werkelijk een groots gebeuren. De nieuwjaarsreceptie is in Wilnis de afgelopen jaren altijd een feest op zich. Niet in een rij staan, maar een soort jaarmarkt, waar alle verenigingen door middel van kraampjes zich ook presenteer-

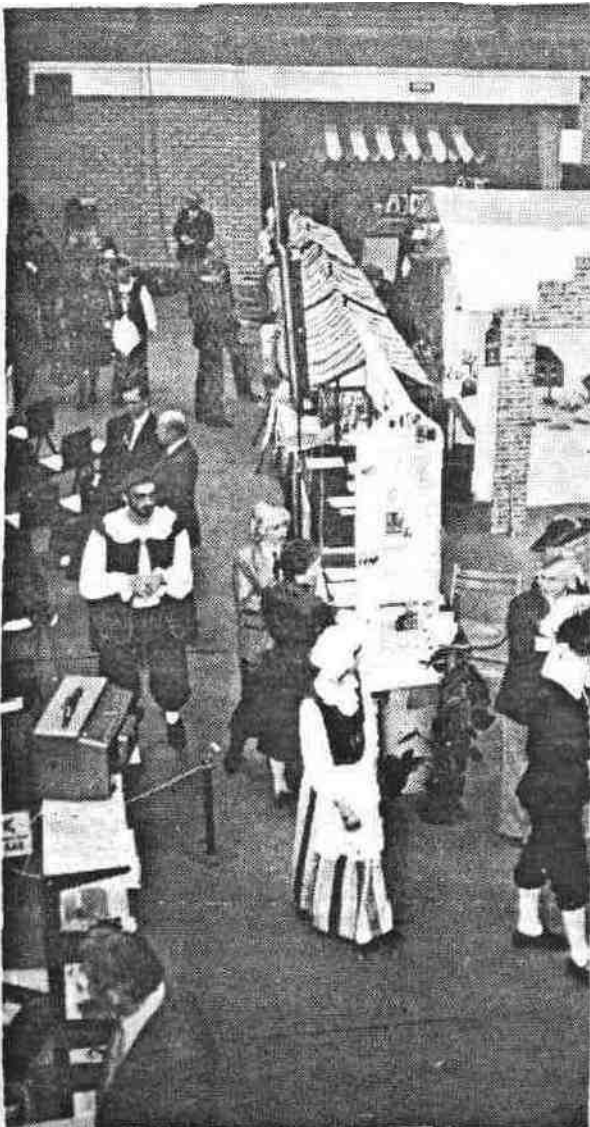
den voor de bevolking en waar dan ook het college aanwezig is. Voordit speciale jubileumjaar waren de ook verenigingen zoveel mogelijk aangepast aan vroeger. Alle leden die de kraampjes bevolkten waren in oude kleding. De kraampjes als oude huisjes, het was reuze leuk.

Oude raadsvergadering

De Wilnische gemeenteraad had speciaal voor deze avond een stuk "volkstoneel" ingestudeerd. Zij hielden een raadsvergadering en verplaatsten zich naar het jaar 1830. De agenda had één onderwerp, het aanstellen van de nachtwacht. Burgemeester Bogaard: "Het zal den bcstuurderen bekend zijn dat onze gemeente in deze donkere dagen van

net jaar behoefte heeft aan een nachtwacht. Aangezien de duisternis de mantel is die vanden dieven gebruiken om zich daarin te hullen en derhalve het dorp onveilig te maken stel ik voor een keuze te maken tussen een Ratelwacht of Klepwacht in de wandeling ook wel Stille Wacht genoemd. Immers de paden en straten in ons dorp zijn donker, er is geen licht en de dorps- en boerenwoningen zijn angstig voor vuur", aldus de voorzitter van de raad. Dus ook in 1830 was men al bang voor brandstichting, hetgeen voor Wilnis na nieuwjaarsochtend toch ook nog vers in het geheugen ligt, door de brandstichting, waardoor het politiebureau verloren ging. In dit schitterend opgevoerde stuk dorpstoneel, geschreven door de heer Veenstra uit Wilnis kon je veel halen wat zeker ook in deze tijd in de gemeentelijke politiek meespeeld en aan de orde is. Zo besprak men het gevaar van loslopende honden. De V.V.D. fractie wist een oplossing: "Den hondeneffing voor bijvoorbeeld 3 stuivers per hond per jaar en ze moeten aan de lijn en 's nachts helemaal. Er zijn al gevallen bekend dat honden onschuldigen hebben gebeten in nachtelijke uren.

Bovendien iemand van onze raad heeft in hondenvuil getrapt. Wij ruiken het. Iedere hondeneigenaar zou zelf het vuil van zijn hond moeten opruimen". En zo ging het nog een tijdje door. Men haalde aan dat buurgemeenten niet met Wilnis samen wilden. Oorzaak? Wilnis had geen straatverlichting. Doch de raad van Wilnis van 1830 vond het toch belangrijker dat er gewerkt werd aan het bouwen van w.c.'s en tonnen (riolering). Het was een geweldige raadsvergadering die ook door het vele publiek enorm werd gewaardeerd.

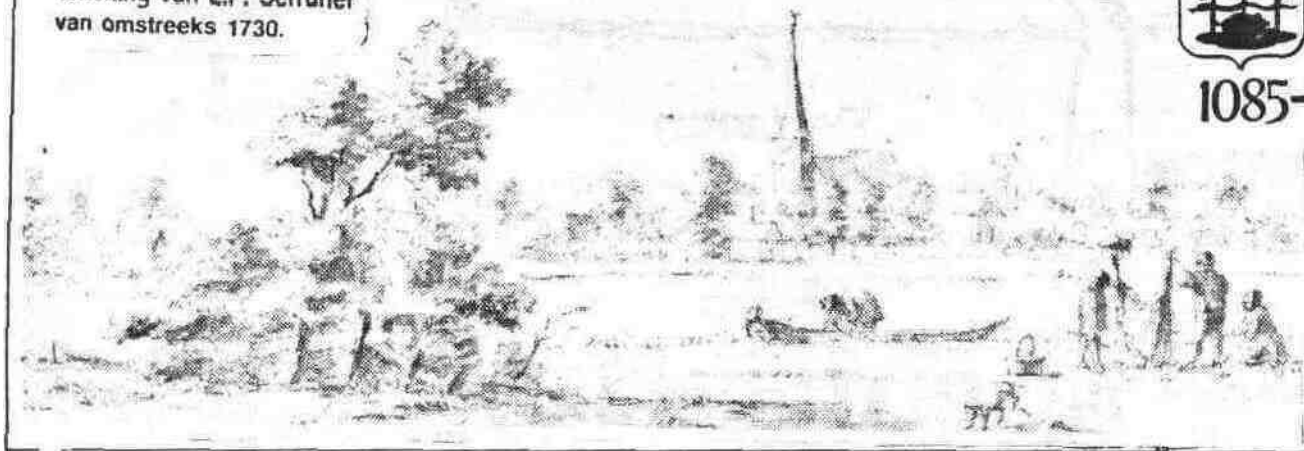
1085
1985

■ Het dorp Wilnis,
tekening van L.P. Serrurier
van omstreeks 1730.

WILNIS
900 JAAR
1085-1985

OOK WILNIS LEED ONDER DE VERSCHRIKKELIJKE FRANSSEN

DRIE eeuwen geleden zetten veel Wilnissers als handtekening een kruisje, en dat nog met moeite! Als analfabeten zullen zij geen benul hebben gehad van het zesde eeuwfeest van hun dorp toen. Trouwens, de zorg om het karige bestaan was alle dagen groot en feest vieren deed men sporadisch. De enige „geleerden" in het dorp waren in die tijd de predikant, de notaris, de schout, de dokter en de pastoor natuurlijk ook. Of die nu historische interesse hadden is de vraag.

In en om het dorpje langs de aloude dijkweg of Herenweg was sinds de Middeleeuwen nog weinig veranderd. Houten boerderijen en een enkel stenen huis, alle omgeven door sloten in een veenlandschap. Het grondwater stond hoog, rietkragen en elzenbossen werden afgewisseld door kleine weilanden.

Veel boeren en grondeigenaars grepen rond 1600 de kans op een andere wijze geld te verdienen: de grond werd afgegraven en de sloten uitgebaggerd om zo turf te kunnen winnen. De mensen in de snel groeiende steden kochten graag de turf. Zij zaten er warmpjes bij en keken dus niet op een turfje. De Gouden Eeuw was aanbroken. Met grote turfpontschepen ging de handel over de Bijleveld richting Utrecht en Amsterdam.

Voor het dorp had de nieuwe nijverheid ook nadelen, al besefte men dat niet onmiddellijk. Het landschap „verwaterde" geleidelijk. Steeds grotere plassen onstonden, op kaarten uit de 18e eeuw is het resultaat van het vervenen goed te zien. In de vorige eeuw en wat betreft de grote plas aan de Veldzijde, pas in deze eeuw.

werden de plassen drooggemalen. De grote hoogteverschillen, gaande vanaf de Herenweg de polder in, zijn zo te verklaren.

Al is het landschap tot tweemaal toe veranderd van aanblik - van land naar water en van water naar land - toch is onze horizon nagenoeg gelijk aan die van de 17e eeuwse Wilnissers. In een halve cirkel steden de kerktorens uit boven de bomen; naar het Westen die van Mijdrecht, vervolgens het torentje van Waverveen en naar het Oosten de Vinkeveense toren. Gemakkelijke wegwijzers, voor de reiziger en... voor de vijand, zoals we straks zullen zien.

Het liefst doorkruiste men de Ronde Venen varend over de Bijleveld. Liever langzaam over het water dan moddervoeten oplopend op de zompige paden. 's Winters waren de doorgaande dijkwegen nauwelijks begaanbaar! Verlichting ontbrak, zelfs in de dorpskom was het aardedonker en kon je gemakkelijk in een kuil of plas terechtkomen.

De „Williser dyck", nu Herenweg, naar Mijdrecht en de Demmericker Dijk naar Vinkeveen waren de zgn. hoofdwegen in ze streek. De Wilnisse en Demmerickse (nu: ter Aase) Zuwe zou je tweederangs-wegen kunnen noemen. Veel verkeer over deze onverharde en met zand opgehoogde paden was er niet.

De horizon was de grens van de leefwereld voor veel dorpelingen. Wat voorbij die horizon gebeurde, wist men van horen-zeggen. Een bereisd iemand had een voor-sprong op zijn dorpsgenoten: hij kende de wereld. Om deze reden genoot de predikant dubbel respect. Als „leraar ende herder" gaf ds Henrikus ten Brinck leiding

aan zijn gemeente. Getrouwd met een de Lopez uit Leiden, de Universiteitsstad ook voor studenten theologie, kreeg hij bij de doop van zijn kinderen de familie over uit die stad. Deftige mensen, tegen wie de Wilnissers al vanzelf opzagen.

Toen in het voorjaar van 1672 door het dorp het gerucht ging dat de Franse koning zijn troepen naar het Noorden had gezonden om ons land te veroveren, was de wanhoop groot. Allerlei „quaataardige personen" riepen op huis en erf in de steek te laten en te vluchten. Zover was het nog lang niet, vonden de Staten van Utrecht. Het land moest verdedigd worden en daartoe moesten alle huislieden zich beschikbaar houden. Uiterlijk 30 april moesten zij, bewapend met „sytgeweer, hetsy geweer ofte degen, nevens een roer spiesse off verrejager (=lans)" klaar staan. In elk dorp formeerde zich een compagnie onder leiding van de plaatselijke schout of secretaris. Per dag kreeg ieder een soldij van 8 stuivers.

Bovendien, zo bepaalden de Staten van Utrecht, moest uit elk dorp, dus ook uit Wilnis, elke derde of vierde man zijn reistas pakken en zich in Utrecht melden. Vandaaruit zouden zij gaan naar de Ussel om verdedigingslinies te graven. Veertien dagen moesten zij graven tegen een loon van 18 stuivers per dag.

Koning Lodewijk liet zich niet tegenhouden. Reeds de 12e juni stak hij de Rijn bij Lobith over en enkele dagen later was hij reeds te Zeist. Daar wachtte hij op de totale overgave van ons land. Hij kon lang wachten. Wat zijn tegenstander wel deed was het laten onderlopen van de landerijen, zodat

de Franse troepen niet meer vooruit konden. Van Muident tot Woerdens Verlaat tot Gorkum Stonden de velden blank.

Indirect had de dorpsbevolking ook te lijden van de oorlog. Om de kosten van de oorlog te dekken, waren de belastingen verhoogd, juist op alledaagse produkten zoals bier, rogge en tarwe. Ook op wijn en tabak hief men hogere accy's. Die „quaataardige" onheilspropheten hadden achteraf eigenlijk gelijk. Tot aan de Amstel liet men het land in handen der Fransen vallen. De provincie Utrecht vroeg en kreeg wel „sauvegarde": de dorpen en steden waren veilig voor plundering van de kant der Fransen, maar de werkelijkheid was anders. Her en der misdreuen zij zich vreselijk. Ook uit Wilnis zijn mensen gevlucht. Hoe is het anders te verklaren dat het aantal dopelingen in de kerk van ds ten Brinck zo drastisch daalde? In 1671 doopte hij nog 13 kinderen, onder wie een eigen kind, Felix. Het jaar daaropvolgend waren het er nog 9, waarvan 2 uit Westbroek. In 1673 schreef hij slechts vier kinderen in het doopboek. Ten Brinck bleef zijn gemeente trouw in tegenstelling tot predikanten elders, die de wijk namen. Met zijn naaste familielid Jacob, die schout van Wilnis was, heeft hij veel kunnen betekenen voor het dorp in die moeilijke jaren.

In de dorpen dicht bij Utrecht had men evenmin veel vertrouwen in de toekomst. De Franse legerleider, de hertog van Luxemburg, had dan wel gezegd, in augustus 1672, dat de dorpsbevolking „tot derselver verzekering" zich in kerk en op kerkhof moest verzamelen, als zijn troepen langs kwamen, toch vergrepen de soldaten zich herhaaldelijk. Op hulp aan de vijand stonden zware straffen. Zo werd een boer, die een paar soldaten de weg had gewezen (wist hij precies van welk leger die soldaten waren, het waren allemaal huurlingen uit allerlei vreemde landstreken afkomstig!) ter dood veroordeeld. Alva vond in deze hertog van Luxemburg een waardige evenknie. Eens zei de man tot zijn soldaten: „Gaat mijn zonen, rooft, moordt, schendt, en kun je iets gruwelijks doen, weest er niet traag in."

De stemming onder de Fransen werd grimmiger naarmate de kansen op een eindoverwinning afnamen. De keten van forten en schansen pal achter de Waterlinie en de onbegaanbare velden maakten het onmogelijk iets groots te ondernemen. Een keten van verschansingen en versterkte posten én de uitgestrekte onbegaanbare velden maakten dat onmogelijk. Daarom probeerden zij op diverse plaatsen door te breken met snelle uitvallen. Laffe aanvallen, waarbij onschuldige burgers en boeren het slachtoffer werden. Een van die afgrijpselijke overvallen liep via Wilnis.

Niet Mijdrecht of Wilnis hadden de Fransen op het oog, maar Waverveen en Botshol. Waarom juist deze dorpjes? Zij waren gemakkelijk te bereiken vanuit de Franse posten te Loenen en Loenersloot, via de Geuzensloot. Bovendien waren deze woonoorden Hollands dus vijandelijk. Vanuit de Schans te Uithoorn en vanaf de batte-

rij-uitlegger bij Nessersluis kon niet zo snel hulp geboden worden aan de twee dorpjes. Kortom: een overval zou met een minimum aan verliezen in eigen gelederen kunnen plaatsvinden. De Waverveeners beseften hun penibele situatie terdege en formeerden een compagnie vrijwillige verdedigers onder leiding van kapitein en schout Meier. In Botshol deed men hetzelfde.

Toen in de avond van 5 november vanuit Utrecht 400 Franse soldaten aankwamen in Ter Aa en vandaaruit via de Demmerikse Zuwe op de kruising met de Demmerikse dijk aankwamen, splitste de groep zich. De ene helft trok via Vinkeveen richting Botshol, de andere nam de weg door Oudhuijzen en Wilnis naar Mijdrecht.

Van twee kanten zou men de Hollandse dorpjes aanvallen. De bewoners van Wilnis konden niets doen. Als zij al geweten hebben dat de Fransen Waverveen en Botshol op het oog hadden, dan nog zouden zij werkeloos hebben moeten toezien. Omdat de provincie „sauvegarde" had gekregen, mocht niets tot nadeel der Fransen worden gedaan. Niemand heeft de bewoners van de twee ongelukkige dorpen gewaarschuwd! De troep Fransen wachtte in Vinkeveen op een vuursignaal van de groep die via Mijdrecht optrok. Om drie uur in de nacht begon de aanval. Het werd een treurspel.

De overval ging gepaard aan een geschreeuw dat tot aan de Amstel te horen was. De Fransen trokken trouwens snel door via de Bijleveld naar de Amstel om de aldaar gelegen uitlegger te overmeesteren. Ruim een uur verdedigden kapitein Spelt en zijn mannen de batterij. Zevenentwintig schoten schroef en stenen vuurden zij richting de vijand, maar zij konden het niet redden. Nadat de Fransen zich met twee turfpontschepen hadden laten brengen tot bij de uitlegger, maakten zij de verdedigers met enkele handgranaten onschadelijk. Kapitein Spelt gaf zich over. Enkele dagen later werd hij door de Fransen gedood.

De hopeloosheid van hun positie inziend, was de vaandrig van Waverveen zo snel mogelijk naar Uithoorn gereden om de commandant van het regiment aldaar, luitenant-kolonel Nicolas d'Olivier Fullana, te vragen twee compagnieën te zenden naar Nessersluis. Deze compagnieën zouden de twee dorpjes moeten heroveren. De inwoners van Waverveen hadden zich zo goed mogelijk in veiligheid gebracht. In bokken en schuitten voeren zij in het donker via de sloten naar het Lange Meer ten noorden van het dorp. De Fransen wisten absoluut niet hoe hen te volgen, zij zouden praktisch zeker vastlopen in de modder.

Intussen gingen de aanvallers hun gang. Bijna elk huls en iedere boerderij werd doorzocht op buit en vervolgens in brand gestoken. Een angst-aanjanend gezicht moet het geweest zijn, laat in de donkere nacht het op-laaierende riet van de daken. De kerk werd zelfs bestolen: uit de aalmoeskist nam men het zilvergeld mee. Het liep voor de Fransen niet geheel en al van een leien dakje: tien tot twaalf man werden gedood en twee zwaar gewond, de kapitein en een sergeant. Om hen naar eigen gebied te vervoeren, nam men een met hennep geladen schuit. Maar, „uit de brand, in de brand", zou je het oude gezegde kunnen nazeggen. Onderweg passeerde de schuit een brandend bakkerhuls. Vonken sloe-

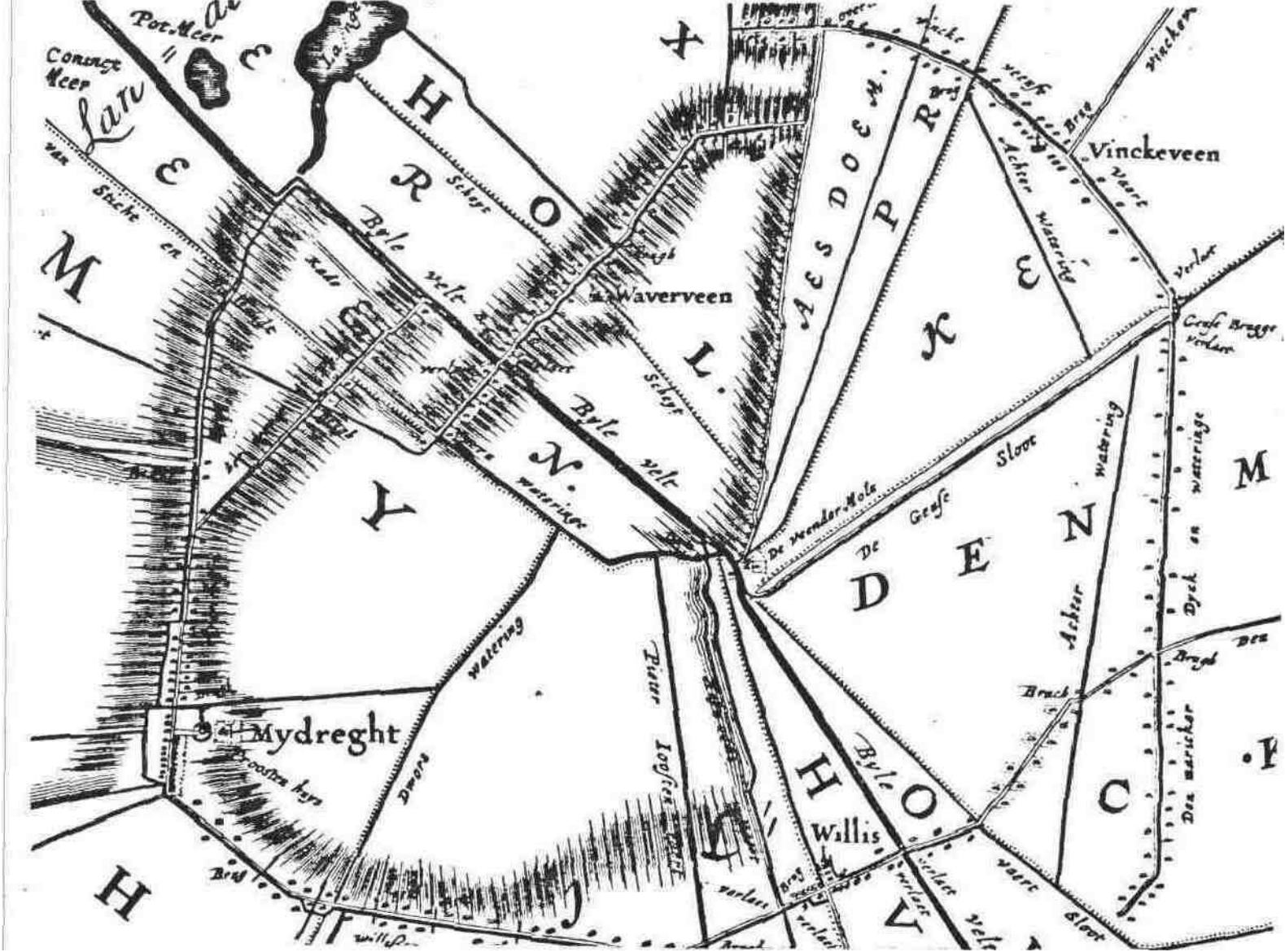
gen over op het hennep en de twee zwaargewonden verbrandden, „tot pulver".

Ook de zware uitlegger namen de Fransen mee, als zegeteken. Tot aan de Wilnisse brug kwamen zij. De doorvaarruimte was daar te smal voor de grote schuit. Toen lieten zij de uitlegger terugvaren naar de Heul, het beginpunt van de Geuzensloot bij de Demmerikse dijk en sloot. Onderweg verkochten zij een deel van de buitgemaakte goederen. Bij de Heul gekomen, smeten zij de lijken overboord - als ze niet verteerd zijn, liggen de resten er nog - en staken de uitlegger in brand. De kanonnen sleepten zij op kleinere boten mee naar Nieuwersluis.

Na de winterpauze - vroeger vocht men 's winters nooit - keerden de kansen voor de onzen. Prins Willem III wist Naarden te veroveren en dreef de Fransen bij Nieuwersluis weg. Op de 16e mei stuurde hij kolonel Palm, de commandant te Uithoorn, met 2 a 300 man naar Dommerik en Wilnis om aldaar een verschansing aan te leggen. Bij het kruispunt van de Demmerikse Dijk, lopend van Vinkeveen naar Donkerend, en de Demmerikse of Ter Aase Zuwe groeven de soldaten een schans. Zo kon een eventuele verrassingsaanval verhinderd worden. De Fransen lieten echter op zich wachten. Te druk waren zij met de voorbereidingen voor een aanval én ... met de viering van Sacramentsdag. De r.k. godsdienst was in ere hersteld in de veroverde gebieden en voor het eerst sinds vele jaren zou dit belangrijke feest gevierd worden. Alle Fransen deden daaraan mee in Utrecht.

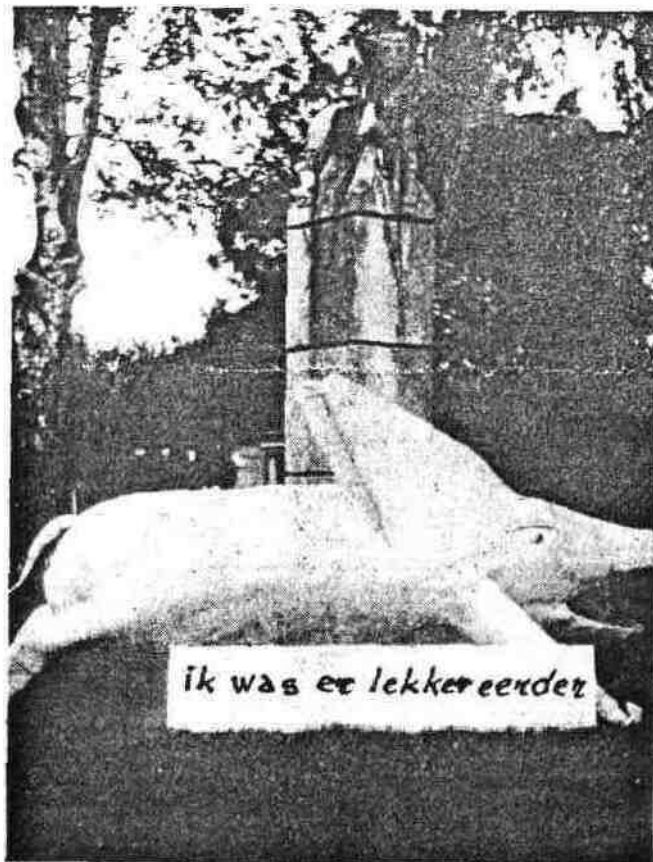
Dorpelingen uit Kockengen, Portengen en Breukelen wachtten de mogelijke opmars niet af en vluchtten richting het vrije Holland. In Wilnis waanden zij zich voorlopig veilig achter de Schans. Contacten met thui; waren niet meer mogelijk. Daarom vroegen enkelen onder hen ds ten Brinck hun kind te dopen of hun huwelijks in te zegenen. Daaraan voldeed hij, zoals we kunnen lezen in het doopen- en trouwboek. Op de 8ste juni kreeg kapitein Usselmuiden op de post Dommerik het bericht dat achttien Fransen zich ophielden in een huis aan de Joostendam. Hij zond 30 man onder leiding van een vaandrig vanuit de Schans in schuitten daarheen. Toen zij varend over de Bijleveld het huis bereikten, was het voor de vijand te laat: het merendeel o.a. een luitenant werd doodgeschoten. Met „goede buit" konden deze soldaten terugkeren op hun post. De volgende dag trokken 30 man in het holst van de nacht naar Kockengen, want daar hielden de Fransen „brandwacht". Er ontstond een vuurgevecht. In het donker zagen de Fransen amper wie hen aanviel. In het veld werd het hen te gevaarlijk en zij trokken zich terug in een huis. Dat werd hen noodlottig. Slechts drie man ontkwamen, de anderen werden gedood of gevangen genomen. Ook nu weer behaalden de onzen goede buit.

Gedurende de gehele zomer bleef de Schans in gebruik. Dat betekende dat nogal wat krijgsvolk door het dorp liep. Of de soldaten met Wilnisse meisjes hebben aangepapt, is niet bekend. Wel trouwden enkelen in de kerk voor ds ten Brinck: op 13 juli een tamboer, geboren in Weesp, maar nu onder de Ed. heer Major en Commandant Rmjenburgh hier gelegerd. Op 1 augustus zegende de dominee het huwelijks in van soldaat Gysbert Gijsbertz. Enties en Marritje Caspars, ook uit

Weesp. In september werd een korporaal in het trouwboek ingeschreven. Af en toe was er vrije tijd voor de soldaten, dan konden zij een uitstapje maken. Zo ging sergeant Jacob Hanne eind juli met de Vinkeveense schipper Dirck Jansz. naar Amsterdam. Helaas voor hem hield de commissaris voor het leger 's middags een inspectie en bleek hij afwezig. Om de schijn van desertie te vermijden, ging hij naar de Wilnisse notaris en liet noteren dat hij helemaal niet het leger verlaten had. Hij kan zijn familie in de stad hebben Opgezocht.

De tijden waren ongewis, voor soldaat, burgerman en boer. Dat wist ook een jongeman uit Amsterdam, terechtgekomen in Wilnis, toen hij naar de notaris ging. Hij was kloek en gezond. „zijn verstand, sinnen en uitspraak wel hebbende en na behoren gebruikende”, aldus notaris Willem Hofman. Overwogen hebbend „die broosheit van des mensche nature, de seeckerheit van de doot en die onseker ure van dien” liet hij zijn testament maken. De onzekerheid eindigde voor leder in het najaar van 1673. Na anderhalf jaar van bezetting, uitbuiting, afpersing, plundering of erger trokken de vijanden weg. Nog jaren later hield men ter gelegenheid van de vrede een plechtige dankdag in den lande. Wilnis dankte mee.

een biggetje
in willisstee,
die pikte ook
zijn graantje mee.
want ondanks
alle knechten,
had hij
de oudste rechten.

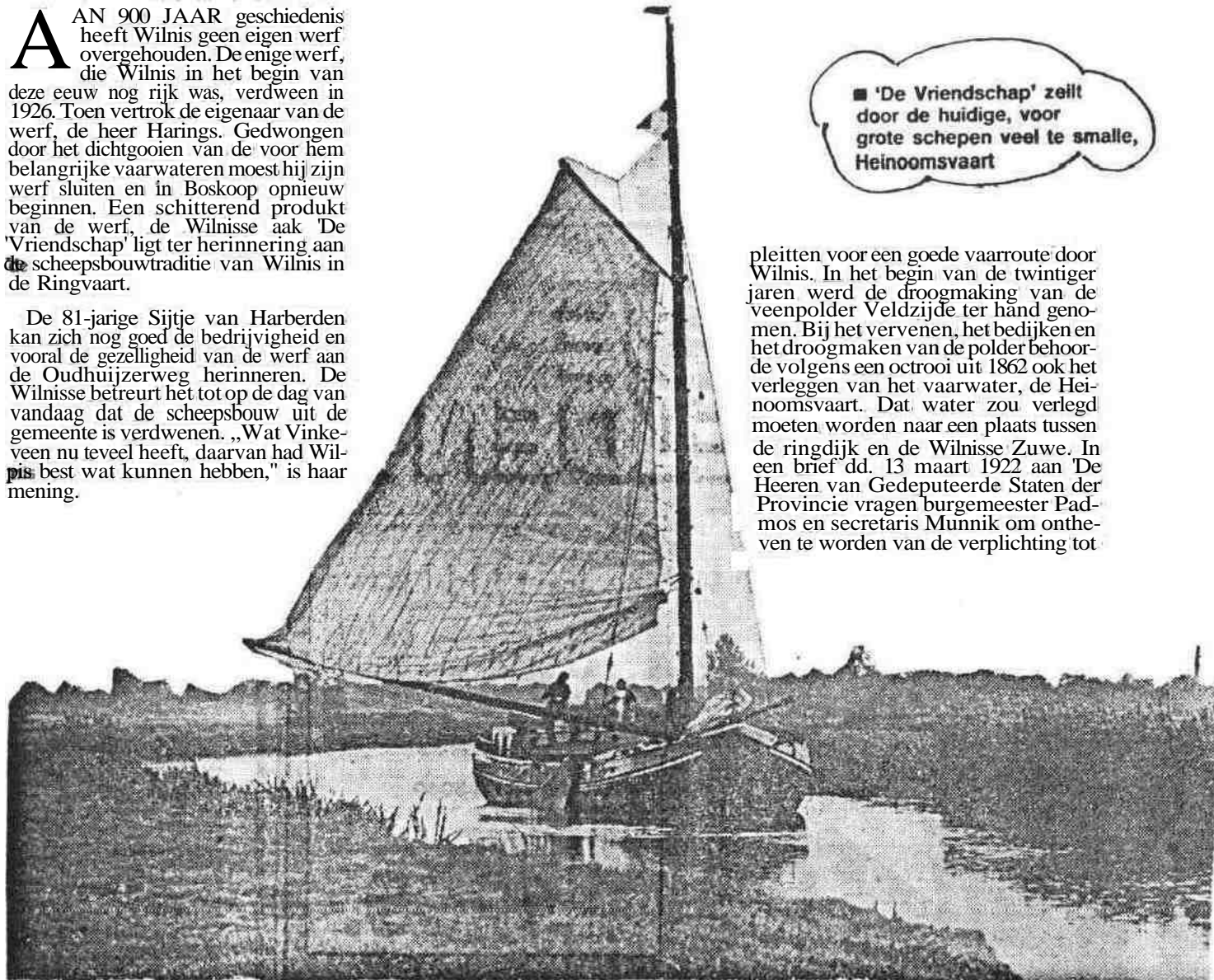
Voorwaar, voor de
mens liep opz'n teneer
baggerde hij reeds
door d'ronde venen
dus scharrelt hij
de feesttent rond,
Niet doen! geen
spit in zijn kont!
(Middelleeue dichter)

Wilnis 900 is losgebarsten. De festiviteiten rond het negen eeuwen lange bestaan van Wilnis zijn van start gegaan. Er is de komende maanden nog een hoop te doen.

Vriendschap luistert uniek Wilnis' volksfeest op

AN 900 JAAR geschiedenis heeft Wilnis geen eigen werf overgehouden. De enige werf, die Wilnis in het begin van deze eeuw nog rijk was, verdween in 1926. Toen vertrok de eigenaar van de werf, de heer Harings. Gedwongen door het dichtgooien van de voor hem belangrijke vaarwateren moest hij zijn werf sluiten en in Boskoop opnieuw beginnen. Een schitterend produkt van de werf, de Wilnise aak 'De Vriendschap' ligt ter herinnering aan de scheepsbouwtraditie van Wilnis in de Ringvaart.

De 81-jarige Sijtje van Harberden kan zich nog goed de bedrijvigheid en vooral de gezelligheid van de werf aan de Oudhuijzerweg herinneren. De Wilnise betreurt het tot op de dag van vandaag dat de scheepsbouw uit de gemeente is verdwenen. „Wat Vinkeveen nu teveel heeft, daarvan had Wilnis best wat kunnen hebben,” is haar mening.

■ 'De Vriendschap' zeilt door de huidige, voor grote schepen veel te smalle, Heinoomsvaart

pleitten voor een goede vaarroute door Wilnis. In het begin van de twintiger jaren werd de droogmaking van de veenpolder Veldzijde ter hand genomen. Bij het vervenen, het bedijken en het droogmaken van de polder behoorde volgens een octrooi uit 1862 ook het verleggen van het vaarwater, de Heinoomsvaart. Dat water zou verlegd moeten worden naar een plaats tussen de ringdijk en de Wilnise Zuwe. In een brief dd. 13 maart 1922 aan 'De Heeren van Gedeputeerde Staten der Provincie vragen burgemeester Padmos en secretaris Munnik om ontheven te worden van de verplichting tot

Als jong meisje woonde Sijtje naast de werf. 's Morgens werd zij wakker door het geluid van de lieren. Maar liefst dertig mensen werkten op de werf. De werknemers werden soms met harde, maar ook vrolijke hand aan het werk gehouden. Zo zou volgens mevrouw Van Harberden een jonge werknemer eens door Harings op een met pek besmeerde toilet gezet zijn. De handhaving van de orde op de werf was aan Harings wel toevertrouwd. Mevrouw Van Harberden: „Hij bad altijd van die streken. Een keer duwde hij één van zijn kinderen, die zeker wat gedaan had, met zijn hoofd onder water.”

De bedrijvigheid van de werf mag dan verdwenen zijn. In ieder geval één van de produkten vaart nog op de Hollandse wateren. Het is de aak 'De Vriendschap', het eigendom van de familie Meijer. Deze in 1897 gemaakte aak voer vrijdagmiddag door de Oudhuijzersluis. Sluiswachter Griffioen zag de boot voor het eerst in zijn sluiswachtersbestaan. Dat betekent dat in ieder geval de laatste vijftig jaar de aak niet in Wilnis is geweest. De sluiswachter had grote bewondering voor de

staat waarin het schip verkeerde. "Minder te spreken" was hij over de stuurmanskunst van de schipper. Na de sluis probeerde Meijer de boot aan te leggen aan de er achter gelegen pont. Dat ging in de ogen van Griffioen wat moeizaam. Hij schreeuwde Meijer lachend toe: „Mooie schipper ben je.”

Onder het toezien van een klein aantal liefhebbers vervolgde 'De Vriendschap' haar tocht door de Heinoomsvaart. De tocht geschiedde volledig in stijl. De vierkoppige bemanning droeg een boerenkiel en lange jurk en bediende bij te weinig wind de bomen. Meijer had zich voorgenomen om kost wat kost de motor niet te gebruiken en Wilnis te bereiken op de wijze waarop de aak haar geboorteplaats had verlaten: Op wind- en handkracht dus.

Inpoldering

Niet alleen mevrouw Van Harberden betreurt het verdwijnen van de werf uit de gemeente. Zestig jaar geleden deden de Wilnise raadsleden dat ook al Aan het vertrek van Haring naar Boskoop ging een lange geschiedenis vooraf waarin vele instanties

het verleggen van de Heinoomvaart. De kosten zijn volgens burgemeester Padmos te hoog. Tegen het vervallen van de Heinoomsvaart heeft de Wilnise raad volgens hem geen bezwaren, *'indien vooraf gezorgd, werd voor verbetering van het vaarwater door de ringvaart langs 'Groot-Mifdrecht' en de 'Kerkvaart' naar den Amstel.'*

In de brief van de raad wordt verder het belang van een goede vaarweg beschreven: *'Detoenemende industrie «n de scheepsbouwers vragen om een beteren waterweg, terwijl zoowel de gemeenten in De Ronde Veenen als de waterschappen voor den aanvoer van materiaal enz. er belang bij hebben, dat grootere schepen vanuit den Amstel deze dorpen kunnen bereiken.'*

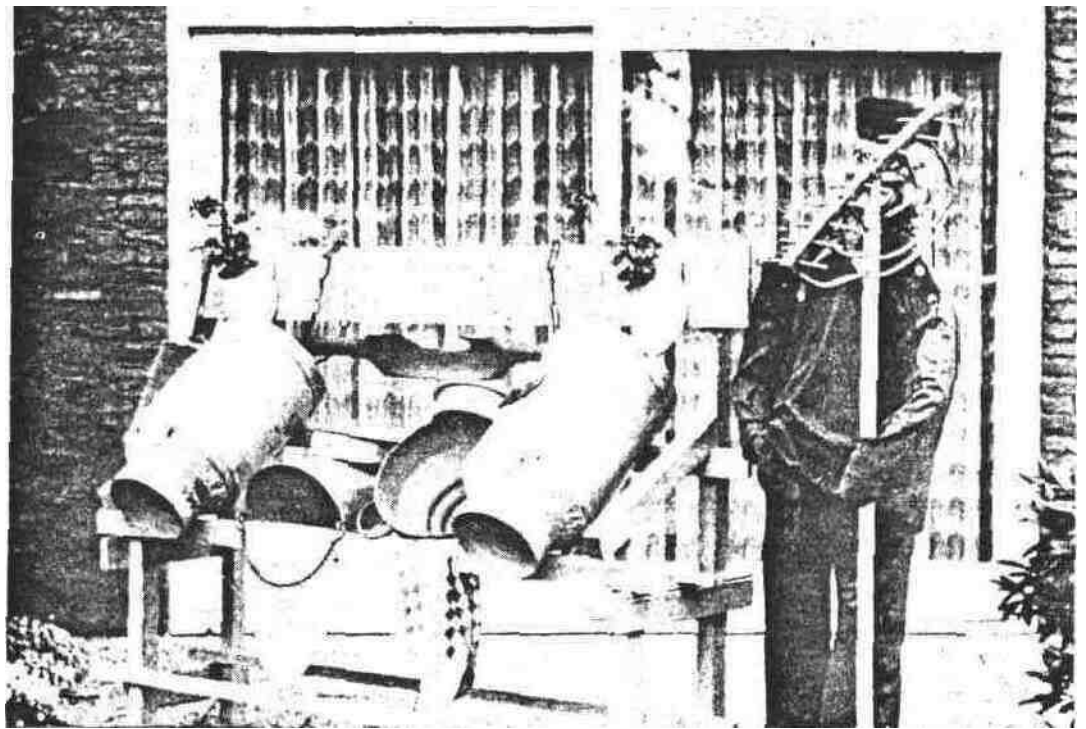
De vaarweg zou de eerste jaren op de agenda van burgemeester Padmos blijven staan. In 1923 komt de zaak weer eens in de gemeenteraad. De heer H. Haring wijst er bij die gelegenheid op dat door de plannen voor de inpoldering de hoofdwatering komt te vervallen. Haring wil een onderzoek door deskundigen naar de kosten en baten

van een vaart achter de huizen. De notulen vermelden: *Spreker acht het ook met het oog op de werkloosheid van belang dat deze taak ter hand wordt genomen.*

'Brutale afdamming';

Ook de vrachtaarders zien hun broodwinning in gevaar komen door de Inpoldering. De Nederlandse Rooms Katholieke Reeders-Schippersbond St. Nicolaas schrijft in oktober '23 een brief aan het gemeentebestuur van Wilnis. Zij zeggen met genoegen te hebben gemerkt dat Wilnis wil ijveren vooreen goede doorvaart. In dat verband noemen de schippers en reeders het verdwijnen van de Helnoomsvaart een 'brutaal wederrechtelijke afdamming'. De bond voelde zich in haar belang van een goede verbinding tussen de toenmalige Merwede en het Amstelwater miskend door Gedeputeerde Staten.

Alle briefwisselingen en steunbetuigingen ten spijt, verdwijnt in 1926 de heer Haring met zijn bedrijf uit de gemeente Wilnis. Slechts, even tijdens de viering van het 900 jarig bestaan van de gemeente komt de oude scheepswerf weer in het nieuws. Over een week echter, als de Wilnisse aak van de familie Meijer weer richting Utrecht vaart, is een belangrijk stuk Wilnisse historie weer voorgoed verleden tijd.

Wilnis 900 is losgebarsten

Op de stier..

Ja als je niet bang bent, en je durft dan ook nog plaats te nemen op de rodeo stier, dan moet Je ook niet raar gaan kijken als dat gekke dier je er later met een sierlijke gooi af

werpt. Dit was dan ook het droevige einde wat Hans de Zwart uit Wilnis overkwam toen hij zich liet overhalen om plaats te nemen op de rodeo-stier.

DE GEHELE vijftien kilometer van de Woerdense Verlaat naar Wilnis, vormde vrijdagavond 23 augustus één feestende en versierde aanblik. Niet alleen trok de Kleef-aan-optocht slingerend en stapvoets door de polder, ook waren bijna alle woningen en tuinen langs de route versierd en/of verlicht. Iedereen moest het wel merken: de Feestweek van Wilnis-900 was van start gegaan!

AL DUURDE de aankomst van de stoet in Wilnis erg lang (voor sommige kleintjes te lang), in het centrum heerste een bruisende beweeglijkheid. Werkelijk schitterend uitgedoste mannen en vrouwen vielen waar te nemen. Zou men stiekum gewacht hebben op deze feestweek om dan als statige buitenlui te voorschijn te treden? Fluweel, goudachtig zijde, sluiers, enorme flambeau's, purperen gewaden, alles leek rijkdom. Een buitengewoon fraaie aanblik boden honderden Wilnissers en Wilnissertjes.

Wilnis - Hoewel de weergoden zeker niet hun beste beentje voor hadden gezet, is de start van de Wilnisse feestweek in het kader van het 900-jarig bestaan van de gemeente een

onvergetelijk geheel geworden. Hoewel het feest nog lang niet ten einde is, wat er Ook gebeurt, het kan niet meer stuk. Het is niet te beschrijven hoe het was, maar

hopelijk laten de foto's zien, dat het met name zaterdag in het festivalpark, in en om de feesttent, in Woerdense Verlaat een geweldig feest was.

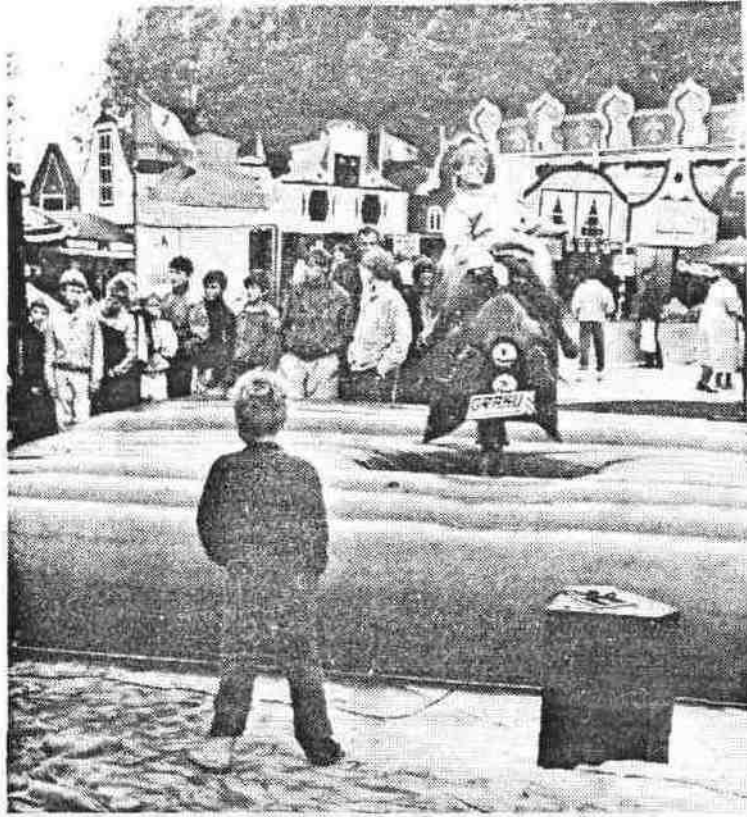

Heel

WAAR
een wil is
is een
WILLIS!

Wilnis op z'n kop!!

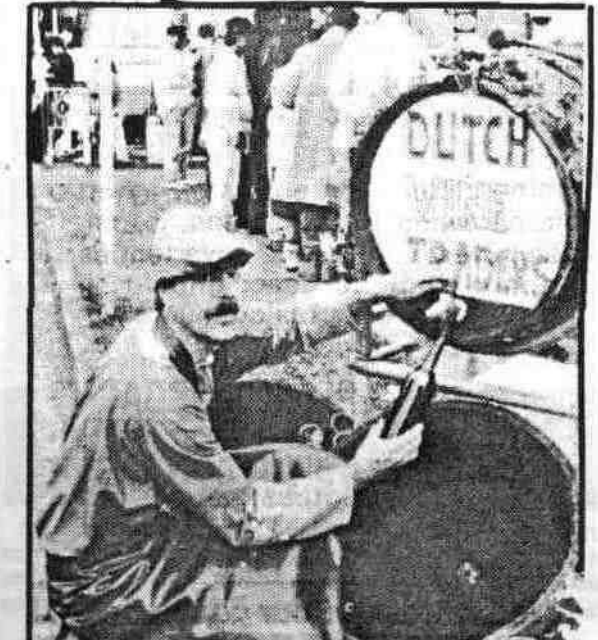

Houd de stier in bedwang

de kermis werd druk bezocht

Bottel je eigen fles wijn

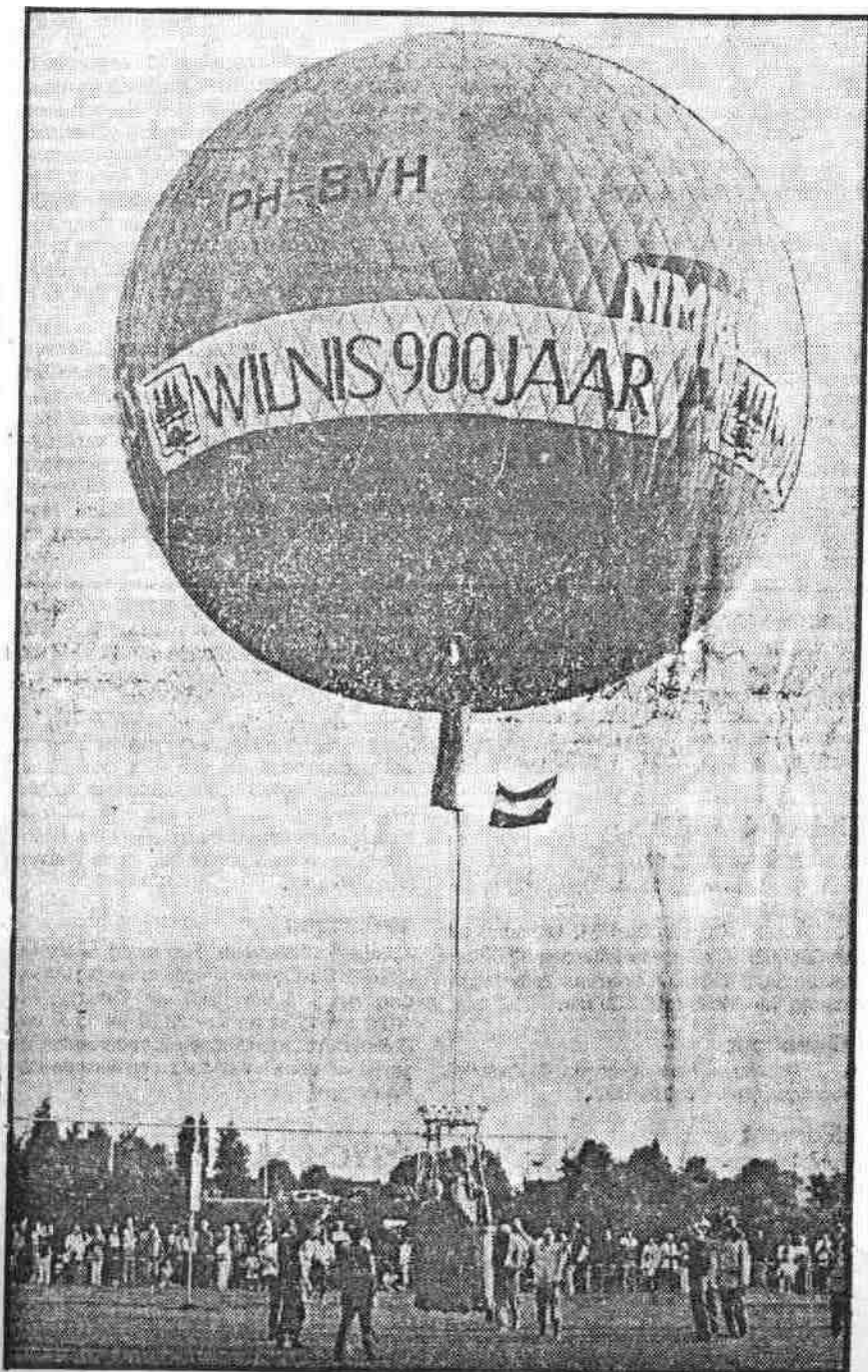

Evenals op de braderie in Mijdrecht was ook de wijnhandelaar D. van Beek te vinden met zijn stand waar mensen een eigen fles wijn konden bottelen, ze werden daarbij extra verrast door ook nog eens op het etiket hun naam terug te vinden in de stijl, van enkele eeuwen geleden.

Wilnis viert ook feest in de lucht

IN WILNIS.....

• De gemeente Wilnis viert het 900 jarig bestaan niet alleen op het feestterrein aan de Pieter Joostenlaan, maar ook in de lucht daarboven. Gisteravond werd met goed weer een ballon opgelaten met de tekst 'Wilnis 900 jr'. Een overzicht van de gebeurtenissen in feestend Wilnis staat op pagina

Met een tegenvallende start i.v.m. het weer mag de perfecte organisatie zich uitermate gelukkig prijzen met dit succes. Op deze pagina willen wij iets laten zien van de gezelligheid die er de gehele week is.

Maar nog enkele punten willen wij u niet onthouden die zeker het vermelden waard zijn.

De grote braderie die georganiseerd was met de daarbij behorende autoshow was toch nog goed voor zo'n kleine 20.000 bezoekers, waarbij de ski-show van het Peter Stuyvesant team zeker meer bezoekers had verdiend.

Maar ook de big band die in de feesttent optrad was met de lichtshow een geslaagd nummer te noemen. Maar de absolute toppers op de Wilnise feestweek zijn zonder meer de FOKKER FOUR die dinsdag jl. een meer dan perfecte show weggaven op de 'Vliegdag'. Met speklakulaire loopings en individuele hoogstandjes wist men bij de kijkers van dit spektakel de handen op elkaar te krijgen. Zo ook de 'topper' die het altijd goed doet in de regio. 'De Havenzangers', de feesttent waar alles echt goed vaststond leek op een goed

ogenblik 'om' te gaan van de hossende menigte. Maar ook hier bleef, zoals bij alle evenementen de sfeer goed, en waren er geen uitspattingen.

OUDEN VAN DAGEN

Ook deze groep is niet vergeten deze week, in de feesttent dinsdagmiddag was het de beurt aan de groep boven 50 jaar. En genoten hebben ze zeker, de meeste oudjes gingen dan ook helemaal uit hun bol van enthousiasme, waarbij op gemerkt dient te worden dat Bram Biesterveld het geheel perfect verzorgde.

KINDERSPELEN

Met kinderen uit de gehele regio die deel namen aan het spellencircuit was het een lust om te zien hoe ook deze groep mensjes genoot. 'APPIE en FLAPPIE' die de jeugd moeten vermaken deden dit ook voortreffelijk.

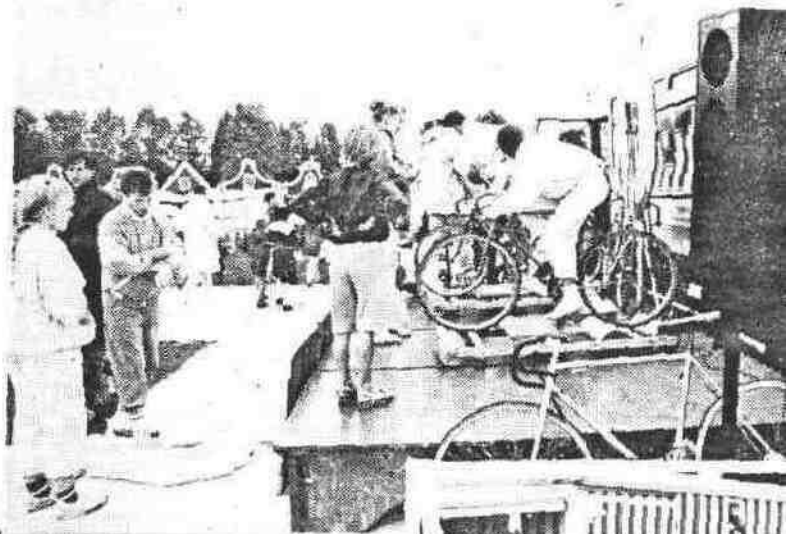
Kortom een feestweek kan natuurlijk alleen maar slagen als iedereen meewerkt, maar van De Havenzangers op dinsdag tot aan de Geitenkeuring op donderdag, alles was zondermeer geslaagd.

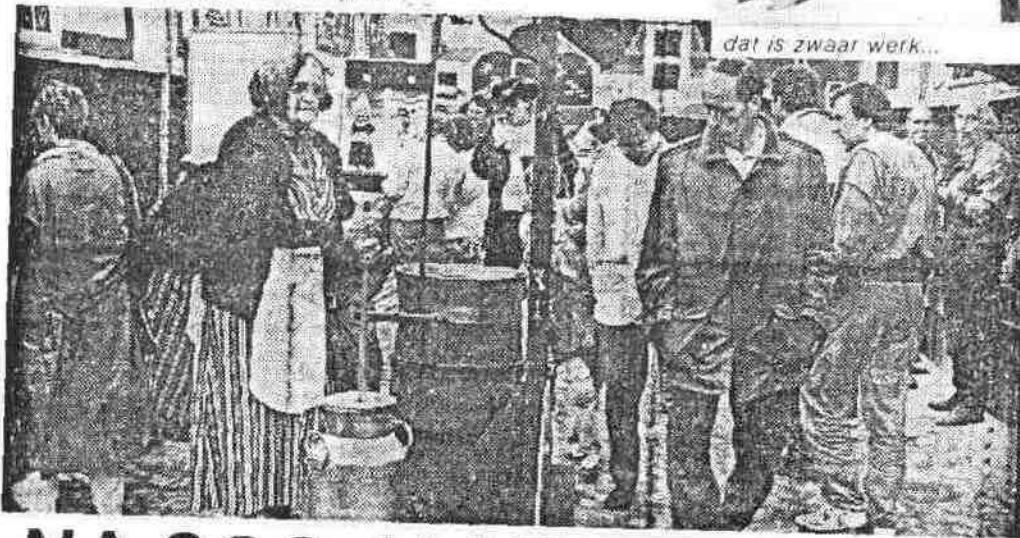
Ondanks de regen Wilnis Festivalpar grandioos succes.

o, dat zenuwenspel - niet bibberen!

dat is zwaar werk...

SNACKS
VINALEN
GASZ
COORS

een lekker hapje tussendoor

NA 900 JAAR.....

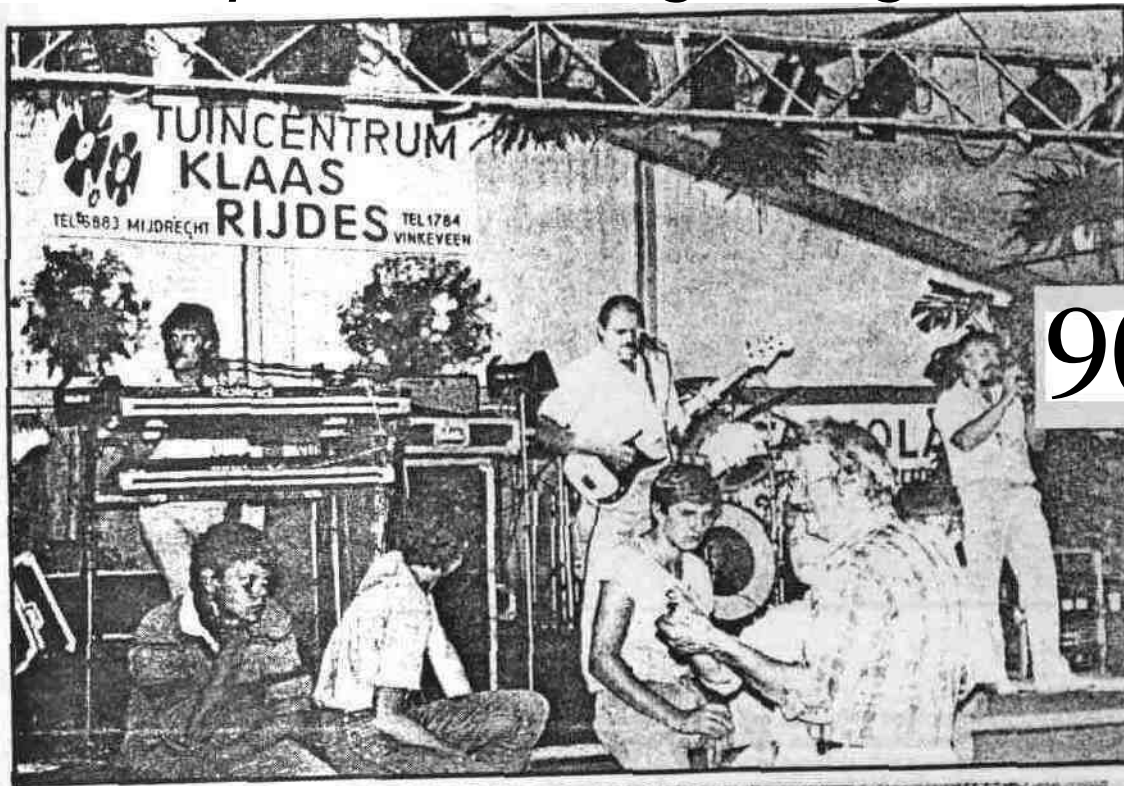
Gas voor Wilnise arkenparken

Wethouder Schiphorst ontsteekt gasvlam bij het arkenpark De Watertuin.

WILNIS geniet van 900-feest

een spektakel in de grote herberg plaats. Daar barstte voor de vierde achtereenvolgende keer (na Ferry Forehand, Rainbird en de Joe Millers Big Band) een werkelijk feest los. Het leek wel carnaval in Wünis! De bedreven Havenzangers kregen de „zaal“ al zeer snel mee en men deinde van jong tot oud op de houten vloer, die volgens insiders 1200 mensen kon hebben.

Het ging van „Ik zoek een meisje...“ tot Trini Lopex en Rock & Roll, van slow tot Lateins-Amerikaans. En het ging héél hard.

De onvermoeibare-Havenzangers verklaarden eerlijkheids-halve nog niet eerder van Wünis gehoord te hebben, maar zich prima thuis te voelen in de polder.

Ook de Jeugd liet behoorlijk van zich spreken en zelfs brandweer-beveiligingsmensen werden in de polonaise meege-sleurd.

Aan grote, lange tafels achterin, zaten de „wat ouderen“, die zich veelal ook in ouderwetse kledij hadden gestoken. Zij hielden de bewegingen vaak voor gezien met het heffen van een „pint“ en genoten ook zichtbaar. „Zo gaat het elke avond“ verzekerde Bert van Zijl (één van de organisatoren).

De Wilnisser schooljeugd had ook vrij gekregen en vond aanleiding genoeg om zich massaal in het historische feest te storten.

Lee Towers

Zaterdagavond bij de finale van de grootste feestweek, lieten de Wilnissers zien, nog niet moegefeest te zijn. Lee Towers kreeg een warm onthaal en gaf een bruisend optreden retour. Het was zó druk dat velen niet verder kwamen dan het opvangen van een glimp van de populaire zanger, maar niemand twijfelde er aan dat hij het ook werkelijk was! Het grandioze vuurwerk was een kroon op het werk van de vele organisatoren en werd door een stralend heldere maanverlichtte hemel.

Ieder heeft op zijn of haar manier genoten van de Wilnis 900 feestweek. Niemand kon overal tegelijk zijn, maar elk zocht zijn weegs. De Jan Plezier heeft ettelijke malen vrolijke passagiers van en naar Woerdense Verlaat gereden en ook de reünie, de ouderenmiddag en de spektakel-shows voldeden aan de wensen van een veelkoppig publiek.

WILNIS — Wilnis900: Het was er allemaal, de ingrediënten voor een feest voor jong en oud. Muziek en nog eens muziek. Versieringen, lekkernijen, demonstraties, sport, behendigheid en drankjes. Enkele hoogtepunten lichten wij er nog even uit!

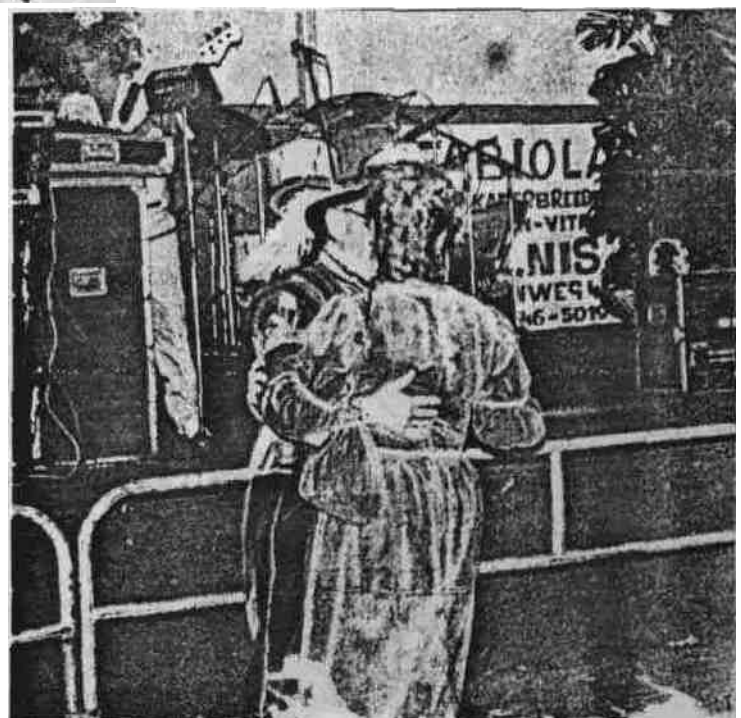
De Oud-Hollandse Markt: waar tientallen ouderwetse kraampjes met alle mogelijke ambachten het groter terrein achter Wünisstee flankerden. De sfeer was er prima en de vele luchtjes ook!

De organisatoren van de vliegshow hadden hun hart en hun hoofddeksels vastgehouden. Steeds was er erg veel wind én windstoten én regenvlagen. Maar toch, dinsdagmiddag werd het plotseling mooi, blauw weer.

De heteluchtballonnen, de kleine Dakota vliegtuigjes, de modellen van de modelbouwers, alles ging als geprogrammeerd de lucht in. Wel iets later dan gepland stond, maar ach..

Vliëgschool Seagull presenteerde o.a. Boxformaties, Arrowformaties en Finger-Four-Rightformaties. Wie nog meer wilde weten dan wat te zien was, kon informatie krijgen bij de stand van Ben-Alr.

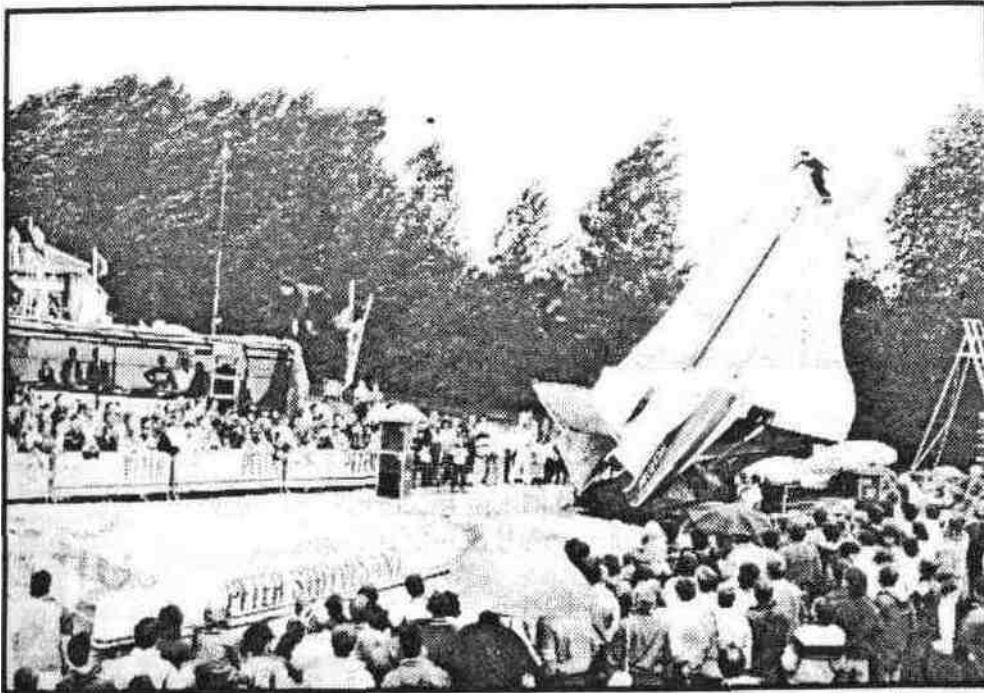
Dinsdagavond vond er behalve diverse optredens buiten (disco Cosmos en een balletgroep)

Grapje

WILNIS — Het feestcomité van Wilnis heeft ter gelegenheid van het 900-jarig bestaan een wedstrijd uitgeschreven voor eigenaars van tuinen. Deze worden uitgenodigd hun tuinen een feestelijk tintje te geven en daardoor mee te doen aan de wedstrijd: wie heeft de mooiste tuin? Velen gaven aan deze uitnodiging gehoor, maar er zijn ook mensen die hier niets voor voelen en hun tuin laten, zoals deze al jaren is. Dit niet altijd tot genoegen van familie, kennissen en bureu. Een bewoner van de Herenweg houdt er een „agrarische“ tuin op na, zoals hij zelf altijd zegt. Dat komt er op neer dat het onderhoud tot een minimum wordt beperkt en de plantengroei vrij ongestoord door schoffel en hark kan plaatsvinden. Sommige mensen was dit al jarenlang een doorn in het oog en de tuinenwedstrijd was voor één van hen een gelegenheid zijn gram te spuien. Hij deed dat door dit bord in de tuin van zijn broer te plaatsen. Op het zilverkleurige bord staat het wapen van Wilnis met de tekst: 900 jaar niets aan gedaan.

Peter Stuyvesant Ski Team...

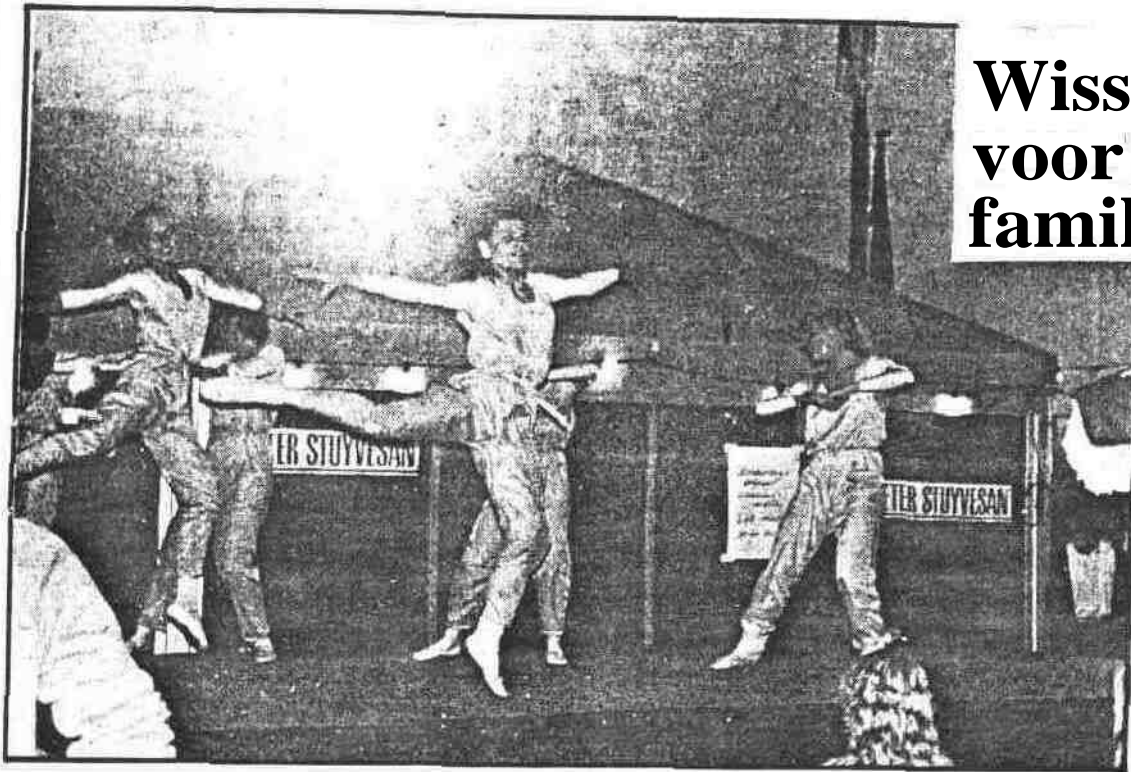
Het trekkertje van de Wilnise braderie had zeker de skishow moeten zijn van het Peter Stuyvesant skiteam. Alleen al voor de geweldige sprongen die de skieërs maakte verdien-

de deze show beter weer. Het evenement wat door de slechte weersomstandigheden uitgesteld moest worden naar een later tijdstip heeft zeker niet die publieke belangstelling ge-

had die het zeker verdiende. Driemaal gaven de skieërs een perfecte show met daarin opgenomen diverse dubbele salto's. Jammer dat het weer ook dit onderdeel moest verpesten.

Wisselbeker voor jonge kaas familie Van Dijk

In de feesttent waren vele kazen ter keuring uitgesteld. Deze kaaskeuring wordt jaarlijks georganiseerd door de Kaaskeuring De Ronde Venen. Meestal vindt een keuring plaats omstreeks november, maar in verband met de 900 jaar festiviteiten is de keuring voor 1985 in de feestweek gehouden.

De kaas werd door 30 inzenders te keuring aangeboden, en wel in de rubrieken 'jonge kaas' en 'jong belegen kaas'.

De eerste prijs in de klasse jonge kaas werd met 97 punten gewonnen door de fam. Van Dijk van de Gagelweg. Tweede werd de fam. Samsom van de Gagelweg met 95 punten en derde de fam. Driehuijzen van de Amstelkade met 94 punten.

De prijzen in de klasse jong belegen kaas waren voor de fam. Van Schaik uit Harmelen met 92 punten, de fam. Willig uit Vreeland met 91 punten en de fam. Smit uit De Hoef met eveneens 91 punten.

De wisselbeker die uitgereikt wordt door het hoogste aantal punten uit beide klassen was dit jaar weer voor de fam. Van Dijk van de Gagelweg. Ook vorig jaar werd de wisselbeker door deze familie gewonnen.

Ook werden er een aantal geitekazen ter keuring aangeboden. De uitslag hiervan was een eerste prijs voor J. M. den Ouden uit Uithoorn met 94 punten, een tweede prijs voor mw. P. Verdoold uit Polsbroek met 93 punten en mw. Van Leeuwen uit Uithoorn met ook 93 punten.

Het gewicht van de te raden geitekaas was 924 gram en deze is gewonnen door mw. Van Rijn uit Aalsmeer.

Uiteraard werd er ook druk gemaakt van het te raden gewicht van een kaaspyramide van boerenkaas. Het gewicht van de pyramide was 123 kg en 400 gram. Inge Dolting, Herenweg 48 en mw. Van Morden, Burg Padmosweg 162 raadden het gewicht en mogen de beschikbaar gestelde kaas delen.

WILNIS — Woensdag 28 augustus was het op het feestterrein in Wilnis de dag voor de boeren en de geitenhouders. Ondergrote belangstelling werden er vee- en geitekeuringen gehouden. Naast de veekeuringen was de kaaskeuring een belangrijk onderdeel van de boerendag.

Surfprestatietocht Wilnis 900 succes

WILNIS — Op zaterdag 31 augustus werden in de omgeving van Wilnis een aantal clubkampioenschappen van omliggende surfverenigingen georganiseerd. Desondanks schreven 18 mannen en vrouwen in voor de Surfprestatietocht van Woerdense Verlaat naar Wilnis, die vanwege de feestelijke viering van Wilnis 900 jaar werd georganiseerd.

De start om elf uur in Woerdense Verlaat werd door veel inwoners gade geslagen en bood desondanks een massale aanblik. Met de wind in de rug werd al spoedig het hele veld in twee groepen verdeeld en zo doorkruisten de fel gekleurde zeiltjes het fraaie polderlandschap.

Bijzonder sportief werd bij de sluis van Griffioen in de Heinoomsvaart door alle deelnemers geklunt. De dertienjarige Jeroen Duinker uit Wilnis die praktisch als laatste was gestart bleek hier al flink wat concurrenten te hebben Ingehaald.

Even snel als de fleurige armada uit de dreigende nevel op kwam duiken verdween zij in de richting van de Bovendijk, waar na passage van de brug een klassemmentsproef werd afgelegd. Ook hier kon veel publiek genieten van de prestaties van de surfers die voortploeterden in de

luwte van de bomen om daar een acht te surfen. Daarna moesten zij het opnemen met de brandweer van Wilnis, die met veel succes eenieder van de plank trachtte de spuiten. Kwam Eveline van de Vliet als eerste onder de brug door. Rob Kruiswijk nam na deze hindernissen een flinke voorsprong op de Zuwe richting Wilnis.

Venijn

Het was een gezellige boel daar bij de Bovendijk. Veel publiek, surfers op en onder hun plank, de brandweer met hun machtige stralen en een live verslag van de bekende (oranje) reporter uit Woerdense Verlaat Henk Immerzeel. Met de marathonlopers op de dijk en de surfers ernaast op de Zuwe ging het richting de Wunisse Tol, die voor deze topsporters geen barrière vormde.

Het venijn zit in de staart. Dat ondervonden ook de surfers; want het laatste stuk door Wilnis naar het festivalterrein moest helemaal peddelend worden afgelegd. Hijgend van inspanning kwam Rob Kruiswijk als eerste over de finish, op een minuut gevolgd door Jeroen Duinker, die daarmee eerste werd in de Klasse jeugd onder veertien. Derde en snelste dame werd Eveline van der Vliet.

Hadden de snelsten een uur en vijftien minuten nodig om vanuit Woerdense Verlaat in Wilnis te komen, de 57-jarige W. v. Leeuwen uit Wilnis, die met Hanneke van Leeuwen uit Woerdense Verlaat en Joke van Vliet uit Wilnis als laatsten over de eindstreep gingen, deden er een uur en zeventig minuten over.

Uitslag: 1. Rob Kruiswijk, 2. Jeroen Duinker, 3. Eveline v.d. Vliet, 4. Rene de Graaf, 5. Sjaal Kruiswijk, 6. Koos v.d. Does, 7. John Raisma, 8. Ingrid v.d. Zaan, 9. Jaap van Leeuwen, 10. Leo Voorwinden, 11. Pim Pols, 12. Frans v.d. Does, 13. John Harbold, 14. W. v. Leeuwen, 15. Hanneke van Leeuwen, 16. Joke van Vliet.

Sterkste man verkiezing tijdens 900-jubileumfeest

WILNIS — Riek Breewel kan zich voortaan de sterkste man uit Wilnis noemen. Hij won afgelopen zaterdag de „Sterksteman-verkiezing“ ter gelegenheid van het jubileumfeest 900-jaar Wilnis.

De organisatoren hadden aardige opdrachten bedacht. Zo moesten de deelnemers met gestrekte armen houtblokken heffen of een auto tillen van 305 kilo. Verder moesten ze het voor elkaar krijgen een boomstam te heffen, die per keer met enkele kilo's werd verzwaard (tot 90 kilo).

Stenen tillen, geklemd tussen de handen boven het hoofd, was eveneens een lastig onderdeel. In totaal 19 stenen was het beste resultaat.

Tweede werd Frans de Zwart uit Wilnis en de derde plaats ging naar Han Janmaat uit Waverveen.

Speciale aandacht kreeg verder de scheidsrechter, de sterkste man van Nederland Gérard Du Prie. Hij gaf een aardige demonstratie van

zijn kracht weg.

Tevens werd die dag in Wilnis een prestatie-loop gehouden. Deze werd gewonnen door Dave Candron uit Delft. Wethouder G. Schiphorst van sportzaken deelde de prijzen uit.

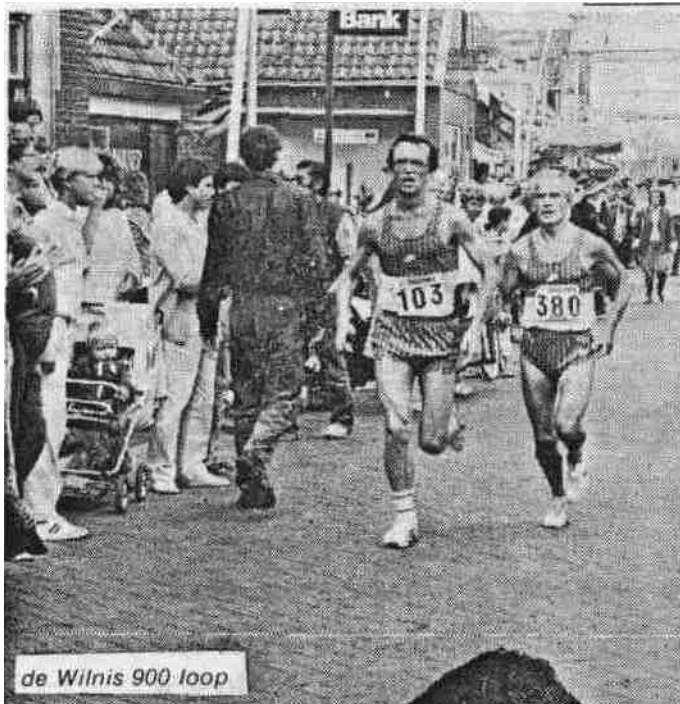
Wilnis 900 festival is gevierd en het was geweldig!

De sterkste man van Nederland liet zaterdag even zijn kunsten zien. Hij trad in Wilnis op als scheidsrechter van de „Sterkste man van Wilnis verkiezing“

Het is weer voorbij....

Wilnis - De feesten zijn voorbij. Anderhalve week lang vierde Wilnis haar 900-jarig bestaan. Het werd een feest, zoals Wilnis nog nooit heeft gehad. Er was werkelijk van alles te beleven en ieder onderdeel was tot in de puntjes verzorgd, voor iedereen was wel iets te beleven, jong, oud, muzikkliefhebbers, sportliefhebbers, doeners, kijkers, boeren, burgers en buitenlui. Iedere dag was het een spektakel. Teveel om allemaal op de plaat vast te leggen, teveel om overal bij te zijn, zo was er NOS-sportief, de grandioze Hollandse markt, shows van skiërs, ballonvaart, vliegtuigen, boten, er was een massa-spektakel, zeskamp de eerste Wilnise klompenrace (zie foto's), surfwedstrijden, voetbal, koeienkeuring (zie foto), hardlopen (zie foto), sterkste man van Wilnis (zie foto), trekker behendigheidswedstrijd (foto), geitenkeuring, concours hippique, optredens van Havenzangers. Koos Albers, Discoshows, diverse bands. Lee Towers en als sluitstuk een vuurwerk waar tot ver in de omgeving van werd genoten. Al met al een feest, dat klonk als een klok, geen moeilijkheden, geen ongeregelheden, nee, de organisatie had het perfect in de hand, fantastisch, onze complimenten....

Winnaar van de Wilnis 900 loop, Dave Candron, uit handen van wethouder Schiphorst (l.) zijn prijs.

Reünie

Als 20'er ging ik Wilnis uit.
Vlak na de 2e Wereldoorlog.
Als bijna 60'er kwam ik op de reünie
van oud-inwoners
ter gelegenheid van Wilnis 900 jaar
en...
het was of ik nooit was weggeweest!

Waar kwam dat gevoel vandaan?
Door de feestelijke sfeer.
Door ontvangst, foto's, films en maaltijd.
Door de perfecte organisatie van Gemeentebestuur,
Stichting Wilnis 900 jaar en de inspanning van de medewerk(st)ers.
Door de verrassende ontmoetingen en warme begroetingen van zoveel goede oude bekenden.

Maar... dat gevoel kwam ook door de inwoners van Wilnis zelf. Zij lieten je merken dat zij blij waren je weer in hun midden te hebben.
Wilnis heeft op 24 augustus de oud-dorpsgenoten goed ontvangen. Soms letterlijk met open armen.
Dat voelde heel goed! Bedankt!
Rotterdam, Ton van Soest

• Het concours hippique trok veel belangstelling. In totaal deden 240 paarden en pony's mee aan dressuur, springen en mennen.

**WILNIS
900 JAAR
1085-1985**

Bedankt beste mensen

- ★ Burgemeester en wethouders
- ★ Gemeentebestuur
- ★ Dienst Openbare Werken
- ★ B&B Evenementen en het hele team
- ★ Politie, EHBO, Brandweer
- ★ Sponsors
- ★ De vele vrijwilligers
- ★ Deelnemende verenigingen/scholen
- ★ Omwonenden van het Festivalpark
- ★ Duizenden feestende burgers en buitenlui.

... Kortom **HARTELIJK DANK** aan al die geweldige mensen die door hun bijdrage en/of deelname het mogelijk gemaakt hebben dat Wilnis en Woerdense Verlaat een feestweek hebben gehad, die zijn weerga niet kent.

Stichting Wilnis 900 Jaar.

ABCOUDE, BAAMBRUGGE, MIJDRECHT EN WILNIS VORMEN EREWACHT OP PRINSJESDAG!

Het gezelschap op weg naar de Korte Vijverberg, aangevoerd door (in romaanse kleding) mevrouw Haitsma, burgemeester Haitsma, wethouder Roos, mevrouw Streng en wethouder Streng (van links naar rechts) van Mijdrecht

Traditiegetrouw wordt een deel van de erehaag langs het parcours dat de koningin op Prinsjesdag in de gouden koets aflegt, gevormd door burgers, leder jaar komen deze burgers uit een andere provincie. Dit jaar was Utrecht aan de beurt en de keus viel op de dorpen Mijdrecht, Wilnis en Abcoude die negenhonderd jaar bestaan. Met drie bussen vertrokken gisterochtend negentig Mijdrechtenaren en vijftig Wilnissers in historische kledij naar Den Haag. Rijn en Gouwe reisde met hen mee.

DEN HAAG — "Dames en heren, wilt u wel op het trottoir blijven staan. Wanneer u een voet op de weg zet, heeft u kans dat de wielen van de Gouden Koets over uw tenen rijden".

Deze Instructie wordt door de inwoners van Mijdrecht en Wilnis met applaus ontvangen. Dat ze een goed plaatsje zouden krijgen, wisten ze wel. Maar dat ze voor de drangheken komen te staan en de gouden koets bij wijze van spreken kunnen aanraken, overtreft alle verwachtingen.

Het gezelschap krijgt de aanwijzingen in het provinciehuis. Na aankomst werden ze daar met koffie ontvangen en welkom geheten door de commissaris van de koningin, mr. Patijn. Op een tijdstip dat leder ander die een glimp van de koningin wil opvangen al uren staat te kleumen, zitten de Mijdrechtenaren en de Wilnisaers gezellig te keuvelen. De beste plaatsen zijn immers gereserveerd.

Nog mooier

De verwachtingen lijn hoog gespannen. "Hel lijkt me fantastisch", legt Gerric van Beek uit Wilnis. "In het echt is de koningin nog mooier dan op de foto's", weet lij. Samen met haar dorpsgenoten RIA van Bommel, Aartje Verkalk, Ada de Haan en Hil Oussoren wil lij van iedere minuut genieten.

Het is voor de dames echt een "dagje uit". Ada de Haan: "We hebben eer. winkel, dus

heb ik eigenlijk nooit een echte vrije dag. Prinsjesdag heb ik op de televisie nooit onafgebroken kunnen zien omdat ik telkens door klanten wordt gestoord". Ada bekent dat zij vooral voor de paarden is gekomen. "Ik ben altijd gek geweest van paarden. Vandaag krijg ik de mooiste paarden te zien".

Voor het vertrek naar de Korte Vijverberg krijgt het gezelschap de laatste Instructies, "U neemt een belangrijke positie in", wordt hen voorgehouden. "Wanneer de stoet voorbij komt, moet u in de houding staan en niet zwaaien. Maar geen vrees: de koningin weet dat u er bent en zij ziet u echt wel".

Veel bekijks

De bonte stoet heeft veel bekijks op weg naar de Korte Vijverberg. Tweehonderd In historische kleding gestoken mensen met in de ene hand een paraplu en in de andere hand een klapstoeltje. Geen hand meer vrij dus om de romaanse hoofddeksels vast te houden die speelballen van do wind zijn.

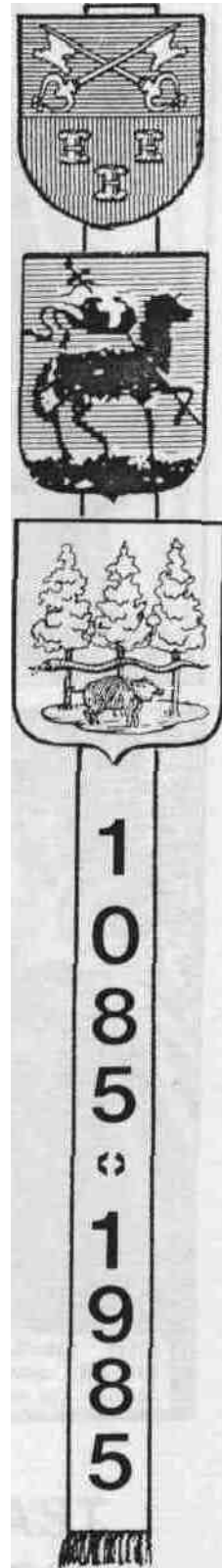
De dames uit Wilnis vallen met hun neus in de boter. Zij staan voor het kabinet der ko-

ningin en achter de ramen iltten prinses Juliana en prinses christina met haar drie kinderen. Vooral RIA van Bommel, naar eigen leggen erg koningsgezind, kan haar geluk niet op.

Na een klein uurtje rijdt de Gouden Koets met koningin Beatrix, prins Claus en prins Willem Alexander op nog geen meter afstand de erehaag

* Burgemeester Haitsma van Mijdrecht gewapend met een klapstoel bij de aankomst in Den Haag.

voorbij. Hil Oussoren, die normaal gesproken niet op haar mond gevallen is, is sprakeloos. Gcrric van Beek staat letterlijk te dansen van plezier.

Schitterend

Doodmoe maar zeer tevreden verzamelt het gezelschap zich na afloop. "Een schitterende ervaring. Je krijgt nooit meer de kans om dit van zo dichtbij mee te maken", concludeert Gerrie van Beek.

WIJ "ZATEN" LOGE!

EEN WAARDIG SLOT VAN DE EEUW- FEEST- VIERINGEN

**Het bezoek aan Den Haag begon met koffie in het provinciehuis. Van links naar rechts: Ria van Bommel, Aartje Verkaik en Ada de Haan uit Wilnis.*

**De Gouden Koets rijdt langs de erehaag. Rechts staat A. Reurings uit Wilnis*

TE GAST BIJ DE PROVINCIE

ACH, EXCELLENTIE
HEEFTU MISSCHIEN
NOG EEN FINAN-
CIELE BIJDRAGE
VOOR DE COM-
MISSIE WILNIS,
GOO?

NATUURLIJK,
MEVROUW NEFKENS!
IK ZAL EVEN EEN
CHEQUE UITSCHRIJ-
VEN!

• Olga Nefkens, bestuurslid van de Stichting Wilnis 900 jaar, krijgt een handtekening van mr. Luns, oud-secretaris-generaal van de Navo.

TERWIJLWIJ MET STOELN LIEPEN TE SJOUWE,
WERDEN WE GEKIJKT DOOR RIJN EN
GOUWE.

IN KOSTUUM, KORT EN LANGHARIGEN,
DAAR TOGEN ZE DE 900-JARIGEN.
DAAGS DAARNA, DE REDACTE TE-
LEFONEREN,
HOERA, WE MOCHTEN T PUBLICEREN!
RIJN EN GOUWE, HARTELIJK DANK,
PRINSJESDAG, KRIJGT HIERDOOR
NOG MEER KLANK.

HIST. VER. "De Proosdijlanden"
Th. De Schrijver.